ilerici YURTSEVER gençlik

YIL: 1 — SAYI: 8
1 MART 1976
250 Kuruş

NATO'DAN ÇIKILMALI, İKİLİ ANLAŞMALAR YIRTILMALI, ÜSLER KAPATILMALIDIR!

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

TALAN, RÜŞVET, ZULÜM, YIKIM, YOLSUZLUK DÜZENİNE HAYIR!

GERİCİ MC İKTİDARININ TALAN VE SOYGUN BÜTÇESİ

Geçtiğimiz Şubat ayı önemli politik olaylarla noktalandı. Kuşkusuz bu olaylardan ilki, MC iktidarının bütçesi ve bu nedenle Parlamentoda yapılan görüşmelerdir.

Gerici MC iktidarının bütçesini, demokratik güçler haklı olarak talan ve soygun bütçesi olarak nitelemişlerdir. Çünkü, gerçekten bu bütçe talan, rüşvet, zulüm, zamlar, yolsuzluklar üzerinde kurulmuştur. Bu bütçe, ekonomik yıkım bütçesidir.

Bir yandan zulüm çarkı işlerken, emekçi halkın tüm katmanları üzerinde faşist baskı ve terör uygulanırken, diğer yandan yolsuzluklar, rüşvetler ayyukaya çıkmaktadır. İlerici parlamenterlerin ve basının yansıttığına göre, MC iktidarının başı Demirel'in yakınları ve yandaşları bu yolsuzlukların içerisinde yeralmaktadırlar. Önümüzdeki günlerde Parlamentoda bu konu ile ilgili olarak yeni gelişmelerin olması beklenmektedir.

1976 bütçesinin Parlamentoda görüşülmesi sırasında gerici partilerin milletvekillerinin CHP'li milletvekillerine saldırması da, yolsuzlukları, rüşvetleri, talanı gizlemek içindir. Sonuç olarak, gerici partilerin oyları ile bütçe kabul edilmiştir. Bu sonuç da göstermektedirki, **gerici MC iktidarına karşı emekçi halkın demokratik mücadelesini Parlamentoya hapsetmek yanlıştır.** Parlamenter olanaklar sonuna kadar kullanılmakla birlikte, parlamento dışı yöntemleri de unutmamak gerekir. Bu açıdan, yığınsal kitle hareketleriyle Parlamento içi olanakları birleştirmek, böylelikle gerici MC iktidarını çekilmeye zorlamak gerekir.

RÜŞVETLER...
RÜŞVETLER...

Şubat ayı içerisinde, çürüyen emperyalist - kapitalist bloku ve onun bir parçası olan Türkiye'yi sarsan bir olayda, uçak şirketlerinin satışı ile ilgili rüşvetlerdir. Tekellerarası rekabet sonucunda açıklanan bilgilere göre, uçak şirketleri çeşitli ülkelerde uçak satışı sırasında «zorunlu» olarak o ülkelerin yönetici kademelerine rüşvet vermişlerdir. Rüşvet verdiği saptanan uçak şirketinin Türkiye'ye de uçak satmış olması, demokratik çevrelerde geniş yankı uyandırmıştır.

Olayın kamuoyuna geniş ölçüde yansımasından sonra siyasal iktidarın çeşitli kademelerindeki ilgililerin «biz bu işin içinde yokuz» diye çırpınmaları ilginçtir.

Biz ilerici, yurtsever, devrimci gençler olarak şunu çok iyi biliyoruz: Talanı, rüşveti, soygunu yaratan kapitalist düzendir. Bu düzenin yerine ileri, demokratik bir düzen gelmedikçe daha çok yolsuzluklar ve rüşvet olayları göreceğiz.

başyazı

EYLEM BİRLİĞİ ZORUNLUDUR

1975 - 76 öğretim yılı, ülkemizde, öğrenci gençlik için kanlı bir katliam yılı **olmuştur. Gerici MC iktidarının desteklediği faşist çeteler öğrencilere saldırmışlar; üniversitelerde, yüksek okullarda, liselerde, ortaokullarda, hatta ilkokullarda baskı ve terör havası estirmişlerdir. Öğrenci gençliği** kitlesel kırım yöntemi **öğretmenleride hedef almış, böylelikle gerici faşist güçlerin bilim ve kültür düşmanı yüzü apaçık ortaya çıkmıştır.**

Faşist baskı ve terörün bir sivri ucunun öğrenci gençliğe yöneltilmesinin nedenlerine bir daha eğilmekte yarar vardır: Bunlardan birincisi; **karmasık olan sosyal yapısından ötürü öğrenci gençliği işçi sınıfı hareketinin dışına itelemek, faşist tırmanışa basamak yapmaktır. Fakat bu oyun bozulmustur. Öğrenci**

«Devamı 11. sayfada»

NİŞANTAŞI DİŞHEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİNİN KARARLI MÜCADELESİ SÜRÜYOR

Bugünlerde 330'cu gününe giren Nişantaşı Dişhekimliği Yüksek Okulu sorununa hâla çözüm getirilmemiştir. Devlet bütçesi - boykot nedeniyle - 30 milyon lira kaybetmiştir.

Bunca ilgisizliğe rağmen Nişantaşı Dişhekimliğinin ilerici - yurtsever öğrencileri bir anlarını bile boş geçirmemektedir. Demokrasiye inançları yaptıkları son forumda birkez daha kanıtlanan öğrenciler, 3 saat süren forum sonunda çoğunlukla **BOYKOTA DEVAM** kararını almışlardır. Oylama yapılan, bir genel kurul niteliği alan forumdaki öneriler doğrultusunda 4 yeni eyleme girişilmiştir. Önce 4 arkadaşlarını bakanlarla görüşmeye göndermişlerdir. Gene **GENÇ DİSÇİLER** DERNEĞİ, sorunun Akademiler Arası Koordinasyon Kurulundan olumlu çıkması için birer mektupla kurul üyelerine uyarıda bulunmuştur. Ayrıca şu anda 6.000'e ulasan bir imza kampanyası da başlatılmıştır. Sürdürülen halka açık kampanyada, MC İktidarının oyalama politikası kınanmakta, soruna bir an önce çözüm getirilmesi için A. A. Koor. Kurulunun hemen toplanması istenmektedir. **Son olarak demokratik kuruluşlarla bir basın toplantısı yapılmıştır. Toplantı sonunda 23 demokratik kuruluşun imzasıyla basına aşağıdaki ortak açıklama yapılmıştır.**

«Günümüzde bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi kitlelerce her geçen gün benimsenmektedir. Üniversite gençliğinin demokratik mücadelesinin bir parçası olan NİŞANTAŞI DİŞHEKİMLİĞİ YÜKSEK OKULUNDAKİ 320 günü aşan kararlı direniş buna bir örnektir.

«Hekimlik öğretimi ancak tıp kuruluşları tarafından yapılır» evrensel tıp ilkesi, 1472 sayılı yasayla çiğnenmektedir. Bu birçok zararlı sonuçları da beraberinde getirmektedir. Diş hekimliği öğretim ve uygulamasıyla hiç bir ilgisi olmayan İktisadi Ticari İlimler Akademisi, sorunların ardarda sıralanmasına neden olmaktadır. Araç, gereç, laboratuvar gibi teknik olanaklar yetersizdir. Hiç bir tıp kuruluşuna bağlı olmaması nedeniyle klinik öğrencileri hasta bulamamaktadır. Bunun yanında diğer dişhekimliği fakülteleriyle eş eğitim görülmemesi esas yönünden fırsat eşitliği ilkesinin çiğnenmesine nedendir. Okulda ders veren öğretim görevlileri, ancak fakültede boş zamanları kalınca ders vermeğe gelmektedir. Nisantaşı dişhekimliği, İstanbul İktisadi Ticari İlimler Akademisine bağlı olması nedeniyle kitap, teksir olanaklarından yoksundur. Uygulamalı dersler için asistanların yetersizliği, fantomda ders

«Devamı 11. sayfada»

TÜRKİYE GENÇLİĞİNDEN HABERLER

DEMOKRATİK ÖRGÜTLERİN ORTAK BİLDİRİSİ

Emperyalizme göbekten bağlı olan sermaye sınıfı ve onun temsilcisi M.C. iktidarı, artık yasal yollardan sermaye sınıfının kendisinden istediklerini verememektedir O-nun için emekçi halkın, memurun, aydının en büyük düşmanı olan ve insanlığın yüz karası kanlı faşizmi getirmek peşindedir. (Eğer bir ülkede, kaba kuvvet felsefesi hukukun üstünlüğünü hiçe sayıyorsa orada faşizan baskılar var demektir.) Bu nedenle her gün okullara, komando baskınları düzenlenmekte, okullar işgal edilmekte, sokak ortasında ilerici yurtseverler kurşunlanmakta ve olayların failleri bulunamamaktadır. Bu olaylar bizlere olayların belirli yönlerden tezgahlandığını göstermektedir.

Faşizmin, düşüncesi gereği, insanlar arasındaki, sınıf, mezhep ve ırk farklılıklarından yararlanarak onlar arasında çatışmalar çıkartmakta, halkı birbirine karşı ayrı cephelere bölüp kırdırmaktadır. Bu düşüncenin doğruluğunu ülkemizdeki Jirki, Pazarcık, Mardin ve Malatya olayları kanıtlamaktadır. Aynı düşüncenin uzantısı ilçemizde de kendini göstermiştir. İki - üç gece üst üste patlayan dinamit ve kurşunlar aynı düşüncenin ürünüdür. Bunun için okulun bir an evvel açılmasını istiyoruz.

Biz Ergani Demokratik kuruluşları olarak, ülkemizdeki faşizan baskıları protesto ediyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİ

YAŞASIN HALKIMIZIN BARIŞ, DEMOKRASİ, BAĞIMSIZLIK VE TOPLUMSAL İLERLEME YOLUNDAKİ MÜCADELESİ

FAŞİZME GEÇİT YOK.

ERGANİ KÜLTÜR DERNEĞİ

TÜM - DER Ergani şubesi

TÖB - DER Ergani şubesi

---

bizim köşemiz

DENKTAŞ KLİĞİNİN GERİCİ POLİTİKASI

Dost okurlar,

Türkiye'de olduğu gibi Kıbrıs'tada iktidarda bulunan halk düşmanı, Denktaş iktidarı halk oylamasından geçen anayasamıza uymayarak gelişigüzel tavırlarda bulunmaya başlamıştır.

Anayasamızla onaylanan üstlerden arınmış bağımsız, bağlantısız Kıbrıs tezini, emperyalizme hizmet etmek amacı ile bozmak istiyor ve bu hususta hemen hemen hergün çeşitli yaygaralar patlatıyor.

Kıbrıs'ın BELASI bu güzel adayı yine kana bulamak isterken, içte halka çeşitli baskılar uygulamaktadır. Kendi tarafından emperyalizme hizmet amacı ile kurulan Ulusal Birlik Partisine çeşitli baskılarla üye yazmaya çalışıyorlar. Üye yazılmayan işçileri de işlerinden çıkarmaktadırlar.

Savaştan sonra bölgemizde kalan bir çok fabrikalar hurdaya terkedilmiş durumdadır. Fabrikalar yerine hemen her gün bir eğlence yeri açılıyor ve böylece halkımız uyutulmaya çalışılıyor. Ama bu uygulamayı halka uygulamaya çalışanlar bir gün hesap vereceklerdir. Bunun en güzel örneğini Vietnam'da gördük.

Kıbrıs işçisinin emeği ile toplanan narenciye ürünleri ve köylünün emeği olan sütler yerlere dökülürken, Denktaş iktidarı bir kaç kişiye yardım etmek amacı ile dışarıdan meyve suyu ve margarin ithal etmelerine izin veriyor. İktidar bu tavrı ile de açık olarak zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapmaya çalıştığını göstermiş oluyor.

Kıbrıs çarşılarında halkımız hiçbir şey bulamamaktadır. Az çok buldukları da savaştan önceki fiatlardan hemen hemen 3 - 4 misli fazladır. Ve her gün fiatlar son süratle artmaktadır. Bugün 10 liraya aldığımız bir yiyeceği 5 - 10 gün sonra 12 - 13 TL'sına alabiliyoruz.

Ayrıca Kıbrıs'ta bulunan yurtsever - ilerici arkadaşlara da çeşitli baskılar uygulanmaktadır. Demokratik ilerici kuruluşların binalarından çıkanları fişliyorlar, gerçi bizler bunlardan korkmuyoruz. İsteseler resimlerimizi de veriyoruz, yalnız Denktaş iktidarının ne denli geri zihniyetli olduğunu göstermek istiyoruz.

YAŞASIN KIBRIS HALKININ ANTİ - FAŞİST, ANTİ - EMPERYALİST MÜCADELESİ...

CAN Bardakçı
KIBRIS

SÖYLE HA!

Bilsen de ömrünün biteceğini,
Söyle ha! Çekinme!
Sesinin susturulmak istenileceğini,
Bilsende söyle, çekinme KEKO'm!
Âlim olup cahilleri kandıranları,
Zâlim olup tepemize konanları,
Hep zenginleri doyuranları,
Söyle ha! Çekinme KEKO'm!
Acımadan kollarına zincir vurulacağını
Bırakılan birkaç günlük ömrüne tuzak kurulacağını
Baharına soğuk rüzgar estirileceğini
Bilsende çekinme! Söyle ha! KEKO'm!
Cellât olup Pir Sultan'ı astıranları
Zavallıların dünyasını karartanları
Hakikati görenleri köredenleri
Söyle ha! Çekinme KEKO'm!

Eşref CAN
BURSA

İLERİCİ MÜHENDİSLER MİMARLAR DERNEĞİ
Muvakkithane Cad.
Yeşilsaray İşhanı No: 62 Kat: 2/201
KADIKÖY - İstanbul

GENÇ İKTİSATÇILAR KÜLTÜR DERNEĞİ

Sultanahmet İktisadi ve Ticari İlimler Akademisindeki akademik çalışmaların ve okulun sorunlarının yer aldığı bildiride «Bu öğretim dönemi başından beri okul yönetmenliğindeki aksaklıklar ve diğer okul sorunları için öğrencilerin yaptığı mücadele kısmen de olsa başarıya ulaşmıştır. Bunların başında ön şartlı derslerin kaldırılması, sınıfta kalan ve okulla ilişkisi kesilen öğrencilere birer hak daha tanınması, son sınıfta üç dersten sonsuz hak tanınması gelmektedir... Öğrenci temsilciliği sistemi getirilmemiştir. Öğrencilerin örgütlü bir şekilde eğitim kurumu içindeki varlığını ortaya koyacak olan bu sistemin gerekliliği çeşitli olaylarla ortaya çıkmıştır. Nitekim okulumuzdada yeni yönetmeliğin kabul edilmesi 1974 - 75 döneminde devrimci demokratik güçlerin bütün öğrenci kitlesi ile birlikte verdiği mücadelesi sonucunda sağlanmıştır. Ancak faşist bir gazetenin başı bozuk sütunlarında sırıtmış fofotoğrafları ile birlikte komik bir şekilde boy gösteren faşist grupçuk, demokratik güçlerle ve tüm öğrencilerin sağladığı bu başarıya sahip çıkmak istemişlerdir. Bütün bu başı bozukluk öğrenci temsilciliği sisteminin getirilmemiş olmasındandır. Aslında sorunları çözmenin yolu bizim dışımızdaki mercilerin bizim hakkımızda karar vermesi değil, Akademi çatısı altındaki bütün öğrenci işçi - memur ve öğretim üyelerinin birlikte karar vermeleridir Öğrenci temsilciliği sistemi bu yolda sadece bir adımdır. Ancak bu mücadelenin sonuçlanması yani sistemin bir parçası olan eğitim kurumlarının yeni bir öz kazanması, ekonomik sisteminde yeni bir muhteva kazanması ile sağlanır.

YAŞASIN ÖĞRENCİLERİN ÖZ YÖNETİM MÜCADELESİ

YAŞASIN İŞÇİ - KÖYLÜ VE ÖĞRENCİLERİN BİRLİĞİ

KAHROLSUN FAŞİZM.

Genç İktisatçılar Kültür Derneği

KADIKÖY TİYATRO VE KÜLTÜR DERNEĞİ
Muvakkithane Cad.
Yeşilsaray İşhanı No. 62 Kat: 3/314
KADIKÖY - İstanbul

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ

Mesihpaşa Mah. Aksaray Cad. No: 5/5
Sis pastahanesi üstü Lâleli - İst.

HATAYLILAR KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

İstanbul'da 1975 yılında kurulmuş olan derneğimiz Hataylılar Kültür ve Dayanışma Derneği, buradaki işçi, öğrenci ve sanayi kollarında çalışan Hatay'lıların kendi aralarındaki birliğini sağlamak, çeşitli sosyal ekonomik ve kültürel sorunlarına gerçekçi bir açıdan eğilmeği amaçlamıştır.

Ülkemizin her yerinde olduğu gibi ilimiz Hatay'da da emekçi halka, özellikle ilerici öğretmen ve öğrencilere karşı faşist baskı ve terör, kıyım ve sürüm gittikçe yoğunluk kazanmaktadır. Gün geçmiyorki orta öğreniminden «orta okular dahil» öğrenci cezalandırılıp atılmasın, ilerici öğretmenler sürülmesin, ilericilere sokak ortasında sataşılıp saldırılmasın Bir süre önce basına da yansıyan Hatay Eğitim Enstitüsü olayı: kendi öz akademik sorunlarını ve okuldaki faşizan baskıyı Hatay valisine bildirmek isteyen 22 ilerici öğrencinin okuldan uzaklaştırma ile cezalandırılmasını içermektedir. Ayrıca salt ilerici oldukları öne sürülen lise öğretmenlerinin düzenledikleri veda gecesine katılan öğrencilerde Antakya Lisesi yöneticileri tarafından cezalandırılmışlardır. Öte yandan bir rüşvet olayına adı karıştığı için sürüldükten sonra Samandağ Lisesine müdür olarak tekrar atanan Mehmet Okuyan'ı protesto eden 700'e yakın öğrencinin haklı boykotunu - şu ana dek sürmesine rağmen - yöneticiler vurdum duymaz bir tavır takınmaktadırlar.

Bu faşizan baskı örneklerini çoğaltmak mümkündür. Biz Hataylılar Kültür ve Dayanışma Derneği yöneticileri olarak: cezalandırılan öğrencilerin okullarına, sürülen öğretmenlerin eski yerlerine getirilerek Samandağ Lisesi müdürünün de görevinden alınmasının gerektiğini ve faşist teröre karşı halkımızla daima dayanışma içerisinde bulunduğumuzu bildiririz.

Hataylılar Kültür ve Dayanışma Derneği adına Başkan
Mehmet Yazıcı

SUADİYE LİSESİ

Suadiye lisesinin faşistlerce basılmasından sonra öğrenciler bir bildiri yayınlayarak, faşist baskıları protesto etmişlerdir. Bildiride özetle şöyle denmiştir. «MC iktidarından güç alan zorbalar orta öğrenim kurumlarında filizlenen ilerici fikirleri sindirmek için çeşitli saldırılara girişmişlerdir. Bunun en son örneği Suadiye Lisesine yapılan baskındır. Okulun son gününde zincirli, sopalı, topuzlu faşistler, ilerici halkçı - devrimci arkadaşlara hücum etmişlerdir. Yapılan bu saldırılarla gençliğin halktan yana mücadelesinin durdurulacağı sanılıyorsa, savunmasız kişilere hücum eden zorbalara şunu hatırlatalım; **YAPILANLARIN HEPSİNİN HESABINI SORACAĞIZ VE MÜCADELEDEN YILMAYACAĞIZ.** Sahte milliyetçilerin, sabıkalı zorbaların ve halktan yana olmıyanların halk yığınları ve onun sadık yardımcısı gençlik karşısında silinmeleri yakındır Fikirlerine güvenmeyip eşkiyalık ile güçlenmeye çalışanların can çekişmesi doğaldır. Yığınların halk iktidarını kurma mücadelesi mutlaka başarıya ulaşacaktır.

FAŞİZMİ EZECEĞİZ.

YAŞASIN HALK İKTİDARI

YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE KAVGAMIZ.

Halkçı - Devrimciler

DUYURU

DÜNYA DEMOKRATİK GENÇLİK FEDERASYONU'NUN PORTEKİZ İLE İLGİLİ AFİŞİ ÇIKMIŞTIR. 35X50 EBADINDA, 6 RENKLİ EXTRA BASKI. 5 TL. 10 TANEDEN YUKARI İSTEKLER HALİNDE % 25 İNDİRİM YAPILIR. YALNIZCA ÖDEMELİ GÖNDERİLİR. İSTEYENLER GAZETEMİZE BAŞVURABİLİRLER.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK

TİCARET TURİZM YÜKSEK ÖĞRETMEN OKULUNDA FAŞİST İŞGAL DEVAM EDİYOR

TİTUR-DER BAŞKANI İSMAİL AKŞAN İLE YAPTIĞIMIZ KONUŞMAYI VERİYORUZ

TİTUR - DER Başkanı İsmail Akşan'la yapılan röportaj :

■ İsmail arkadaş okulunuzdaki durumu kısaca özetlermisiniz?

MC'nin başa geçmesiyle faşist baskılar daha da artmıştır. MC'nin Ayşe Demirkıran'ı başa geçirmesiyle baskılar doruğuna ulaşmıştır. 3 Kasım'da okul açıldığında, Ayşe Demirkıran «Ülkücü olmayan kimsenin okula alınmayacağını» söylemiştir. Ve cinayet andları içmiştir. Bugüne kadar sayıları günden güne artan 350 arkadaş okula alınmamıştır. Bu durumda arkadaşları sınıfta kalmakla karşı karşıya bırakmışlardır. Kasıtlı olarak bir yıl önceden uygulanması gereken baraj sisteminin bu yıl uygulanması nedeniyle 80 tane ilerici, yurtsever arkadaş okulda kalmayla karşı karşıya bırakılmıştır. Ayrıca yeni gelen arkadaşlardan; okula kaydolurlarken ve Kasım'ın ilk haftası «Kasım Formu» adı altında ülkü ocaklarına para toplamışlardır. Vermeyenleri işkence odalarına çekip «Kontr gerilla» işkence usullerini uygulamışlardır.

■ Ne zamandan beri okula alınmıyorsunuz, ne gibi baskılarla karşılaştınız?

3 Kasım 1975'ten bu yana okula alınmıyoruz. Okula gitmeye teşebbüs eden arkadaşlar ve henüz yeni birinci sınıfa gelen İlerici, Yurtsever arkadaşlar; küfürden tehdide, dövülmeden elektrik işkencesine kadar her türlü baskılarla karşı karşıyayız.

■ Okul idaresinin olaylar karşısındaki tutumu nedir? Sizin başvurmalarınız ne şekilde oldu, cevap aldınız mı?

Okul idaresi faşist baskıları önlemek yerine teşvik etmiştir. 27 Aralıkta temsilci arkadaşların yeni müdür Ahmet Aykol'un gözü önünde dövülmesi bu durumu açıkça simgeler.

Cumhurbaşkanlığına, Adalet Bakanlığına, İçişleri Bakanlığına, Danıştaya ve Okul İdaresine imzalı başvurular yapılmış, fakat somut bir çözüm yolu getirmemiştir. Ayrıca, temsilciler giderek okul idaresiyle görüşmeler yapmışlardır. Bu temsilci arkadaşlar beş'er günlük rapor almışlardır.

■ Sanıyorum okulunuz MEB'na bağlı. Bakanlığa olayı aksettirdiniz mi? Cevapları ne şekilde oldu?

Verdikleri tek cevap «Ülkücü olmayanı MC başta kaldıkça T.T.Y.Ö. Okulundan mezun etmeyeceğiz» olmuştur. Bu cevaplar tutanaklarla elimizde bulunmaktadır.

■ Okula «kadro» oluşturmak amacıyla bir grup ülkü ocaklının puanları tutmadığı halde alındığı iddia ediliyor. Bu size ne şekilde yansıdı?

Bu olay kesin olarak doğrudur. Sayılarını kesin bilmiyoruz, fakat elimizde birkaç isim var. Bu olayın, okul yönetim kurulunca açıklanmaması da doğruluğunu ispatlar

■ Açık saldırılar dışında, üzerinize akademik baskılar yapılıyor mu? Yapılıyorsa bunlar nelerdir?

Geniş bir akademik baskı sözkonusudur üzerimizde. **«Şayet okula gelmezseniz kaydınız silinecek»** denilmektedir. Fakat okula gelmemiz için can güvenliği sağlanmıyor. Ve şöyle deniliyor **«SBF ve ODTÜ'deki ülkücüleri ne zaman okula alınırsa, sizi de o zaman alacağız»** deniliyor.

■ Açık baskı altında bulunan bu arkadaşlarınızın moral durumu nasıldır?

Demokratik kuruluşların sizlerle olan dayanışmaları ne durumda, yeterli mi?

Arkadaşlar kesin olarak sonuna kadar tek bir yumruk gibi direneceğine ve tek bir yürek gibi dayanışma içinde bu haklı davayı savunacağına kararlıdır. Haklarımızı ergeç söke söke alacağız. Diğer demokratik kuruluşlarla dayanışmamız vardır, fakat yeterli değildir.

■ Öğrenci velilerinin bu açık baskılar karşısındaki tutumları nedir, olayları nasıl yorumluyorlar?

Tüm öğrenci velileri olaylar karşısında aldığımız haklı tavrı olumlu karşılamaktadırlar Şayet durum düzelmezse onlarında aramıza katılacağı kesindir. Ve bu olaylardan ötürü MC iktidarını sorumlu tutuyorlar.

■ Sizce, okuldaki bu durum nasıl çözümlenebilir? Önerileriniz nelerdir?

Okuldaki durumun tek çözüm yolu MC iktidarının istifası, böylece; okul idaresinin değiştirilip demokratik bir idarenin getirilmesi, polisin tarafsızlaştırılması ve okuldan faşistlerin tecrit edilmesidir. Elbette ülkemiz de parlamenter faşizmin açık bir tırmanış biçiminde olduğu bir dönemde demokratların, ilerici yurtsever gençlerin haklarının gasbedilmesi bizlerce normal karşılandığı gibi; faşistlerce de felsefelerinin gereğidir Biz faşist baskıların kaynağı olan MC iktidarının yıkılmadığı sürece okulumuzda da demokratik bir eğitimin yapılamayacağına inanıyoruz. MC'yi çürütebilmek içinde işçi, köylü, öğrenci gençliğin ve tüm demokratik kuruluşların dayanışma içerisine girmesini öneriyoruz.

Sonuç olarak şunu da ekleyelim; Bugünkü sermaye sınıfı ile işçi sınıfı arasındaki mücadele okulumuza da yansımıştır. MHP'nin besleme köpekleri açıkça okulumuzu işgal etmişlerdir. Okul idaresi, polis ve faşist bozuntular birlik olarak ilerici yurtsever gençler üzerine terör ve provakasyonlar uygulamaktadırlar. Yasal olan okuma hakkımızı alma yolunda hiçbir kuvvet bizi durduramayacaktır.

Yaşasın demokratik yüksek okul kavgamız!

Yaşasın gençliğin ilerici birliği!

Yaşasın işçi - gençlik dayanışması!

Kahrolsun faşizm ve gerici güçler!

FAŞİST KOMANDOLAR BÜYÜK SERMAYENİN KUCAĞINDA

Ülkü Ocaklarına bağlı olan ve aynı paralelde çalışmalarını sürdüren Ülkü - Bir'in kongresi 7 Şubat 1976 günü Türkiye Ticaret Odaları, Sanayi Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği binasının salonlarında yapıldı. Açış konuşmasını genel başkanları Orhan Düzgüneş yaptı. Düzgüneş Milli Eğitim Bakanı'nın «dirayetli ve cesur bir parlamenter» olduğunu söylemekten kendini alamamıştır. Milli Eğitim Bakanı Ülkücülüğünü Ankara'da yapılan bir komando yürüyüşünde en önde yürümekle cesurluğunu (!) ispatlamıştı. Ayrıca bilim adamı Prof. (!) bakana yardımcı olacağını gizliyemedi. Kongreye katılan Adalet Bakanı Müftüoğlu «çocuklarımı Ülkücü öğretmenlerin eline bıraktım» demekle bol bol adalet dağıttı. Adalet Bakanı daha önceleri söylemiş olduğu meşhur sözünü tekrarlamaktan geçemedi. «sağ - sol çatışması yoktur vatan hainleriyle vatanseverlerin mücadelesi vardır.» Kambersiz düğün olmaz misaliyle, kongreye Başbuğ Türkeş'te katıldı. Başbakan yardımcısı Başbuğ «polisi suçlu gösteren, Koministlerin, canilerin elbette ergeç hakkından geleceğiz.» demekle kinini bir kere daha kusmaktan geri kalmadı. Bütün bu meşhur kişilerin, veciz sözleri Sanayi ve Ticaret odalarının salonlarında oluyordu.

Babıali, basının sadece kendilerine uygun bir uslupla vermeye çalıştığı haberin canalıcı yönlerini halkımızdan gizlemeye çalıştılar. Faşizm, toplumdaki sosyal sınıflardan ayrı soyut bir olgu değildir. Faşizm büyük tekellerin, banka-

«Devamı 11. sayfada»

ÖNCÜ KİTABEVİNİN YAKILIŞI LANETLENDİ

Bir süre önce, bilinmeyen kişiler tarafından yakılan Öncü Kitabevinin yakılışı 35'den fazla ilerici yayın organının imzası ile basına verilen bir bildiri ile kınanmıştır. İlerici yayın organları, bu sabotajın Hitler faşizmi zamanında da uygulanan kitap düşmanlığının bir örneği olduğu, bu tür kitap düşmanlığına karşı ortak bir mücadele içinde olduklarını belirtmişlerdir.

Öncü Kitabevi sahibi Zeki Öztürk yaptığı bir açıklamada yangının elektrik kontağından olamayacağını, kitabevi'nin yandığı sırada çevrede çalışan işçilerin tanıklığına göre yangın anında üç kişinin olay yerinden kaçarken görüldükleri belirtilmiştir.

Türkiye Yazarlar Sendikası da kitap düşmanlığı ve Öncü Kitabevinin yakılışını sert bir dille eleştirmişlerdir. Türkiye Yazarlar Sendikası üyeleri, Öncü Kitabevinde hergün saat:

«Devamı 11. sayfada»

FAŞİST KATLİAM SÜRÜYOR

SEMİH ERBEK

3 Ocak 1976 günü otobüsle - le ODTÜ'ne sınava gitmekte olan öğrencilerin önünü kesen faşist komandoların silahlı saldırısı sonucu 6 öğrenci yaralanmıştı. Bu yaralı öğrencilerden Semih Erbek 11 Şubat 1976 günü ölmüştür. Saldırgan faşist komandolar 3 Ocak günü, güpegündüz, planlı bir şekilde, halkın gözüönünde saldırı düzenlemişler ve Semih Erbek olmak üzere 6 kişiyi ağır şekilde yaralamışlar daha sonra kollarını sallıya sallıya olay yerinden arabalarla kaçmışlardı. Kaçtıkları arabanın plaka numarası tesbit edildiği halde, herzaman olduğu gibi gene yakalanamamışlardı.

12 Şubat günü ölen devrimci öğrenci Semih Erbek'in cenaze törenine gelen öğrenciler, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi önünde toplanan öğrencilere, polislerin saldırması sonunda 1'i kız olmak üzere 4 kişi yaralanmış, 34 öğrenci de göz altına alınmıştır.

Bütün bu saldırıların amacı: ODTÜ'de taban bulamayan faşist komandolar, birkaç kez daha ODTÜ'ne saldırdıkları halde, işçilerin ve öğrencilerin ortak müdahalesiyle püskürtülmüşlerdi ODTÜ içinde başarı sağlıyamayan faşistler bu sefer ODTÜ otobüslerine saldırarak ODTÜ öğrencileri - nin devrimci mücadelesini kırmak, ODTÜ'ni kapatmak ve bu tek yanlı saldırılara sağ - sol çatışması şeklinde TRT ve gerici basın yoluyla ilericiler üzerinde baskı ortamı yarat -

«Devamı 11. sayfada»

MAOCULUK VE TROÇKİZM

Çin Komünist Partisi'nin yönetimini ele geçiren Mao kliği tarafından başlatılan anti - Sovyetik ve anti - sosyalist kampanya, troçkistlerin alkışlarına boğulmaktadır. Mao kliği, bu kampanyayı, 1961'de yapılan Paris Grubunun Kongresinde başlatmış ve uluslararası devrimci hareketi baltalama çabaları, troçkist çalışmalar için varolmamış fırsatlar yaratmıştır..

Kuşkusuz troçkist ve maoist unsurlar ortak özelliklere sahiptirler. Pekin liderleri ile troçkistler, dünya devrim sürecine ilişkin anti - sosyalist görüşlerinde ortak bir yaklaşım sağlayabilmektedirler. Dünya devrimci hareketinin ilerleyişi için tek yolu savaşta görmeleri, sosyalist bir toplumu kurma olanaklarına ilişkin bozguncu, gerici değerlendirmeleri, sosyalist ülkelere karşı güttükleri kindar düşmanlıkları örnek olarak gösterebilir. Tüm emperyalist blok ve gerici güçler tarafından desteklenen «Ne Amerika Ne Rusya» sloganı ile maocular, bloksuz ülkeleri sosyalist ülkelerin karşısına çıkarmaya çalışmaktadırlar ve bu çabaları, sosyalist ülkelerin azgın düşmanı olan troçkist liderler tarafından açık bir destek görmektedir.

Maocularla troçkistler arasındaki ortak özellikler, şu sonucu rahatlıkla bağlamamıza olanak vermektedir: Maoizm, geçmişteki tüm oportünist eğilimlerin bir ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Yani, troçkizmin şovenizmle yoğrulmuş ve şekil değiştirmiş bir halidir. Dünün bir küçük burjuva sosyalist akımı olan maoculuk, bugün, dünya sosyalist hareketine karşı, karşı - devrimci saflarda yeralmıştır. Yani, troçkizmle aynı noktada, tarihin çöplüğünde buluşmuşlardır. Zira her iki görüşde Marksizm - Leninizmle taban tabana zıt birer olgu olup, kendilerine özgü konumlarından dolayı dün emperyalizmden aldıkları primleri bugün faiziyle birlikte sosyalizme ihanet ederek ödemektedirler.

Sosyalist militan Kuusinen (Tarihsel Tecrübe Üzerine Notlar) başlıklı makalesinde, troçkistlerin Lenin'in sözlerini tahrif etmede çok usta olduklarını söylüyor. Zira onlar da maocular gibi Leninizme sahte bir bağlılık olmadan proleterlerin içerisine girmenin hayal olacağının farkındaydılar. Gerek troçkistler, gerekse maocular, sosyalizme giden yolu Londra Asfaltına benzettiklerinden dolayı yanılıyor ve utanmadan kendilerine sosyalist demeye bayılıyorlar.

Lenin 1915'de, «Burjuva toplumu sürekli ortaya, kendilerine sosyalist demeye bayılan, kasten ve sistemli olarak kitleleri en süslü radikal sözlerle aldatan oportünistler çıkarmaktadır» **diyordu. Maocuların teorik çığırtkanlıkları ve pratik eylemleri Lenin'in bu sözünü bir kez daha doğrulamaktadır.**

Burjuva sözcüleri ve burjuva basını, aşırı «sol» görüşleri yaygınlaştırmak için hiç bir çaba harcamaya gerek görmeden ilgiyi maocular ve onların anti - sosyalist teorik lafazanlığı üzerinde toplamak amacıyla maoizmi Marksizmin meşru bir kanadı olarak tanımlamaktadırlar. Gerici emperyalist güçler, anti - Sovyet ve anti - sosyalist kampanyanın şampiyonlarından maoculara ve torçkistlere ellerinden gelen tüm desteği sağlamaktadırlar. Zira Castro'nun belirttiği gibi; «Emperyalizmin övgü ve desteğine maruz kalan her şey devrimcilerde haklı yere şüphe uyandırır.»

Anti - emperyalist hareket ancak, günümüzün «sol» ve sağ sekter eğilimleri içerisinde barındıran maoizme karşı kesin mücadele ve onların teorik lafazanlığı ile pratik eylemleri arasındaki derin uçurumu işçi sınıfının, emekçilerin gözleri önüne sermekle başarıya ulaşabilir. İşçi sınıfının örgütleri tüm oportünistlere, revizyonistlere, reformistlere karşı uzlaşmaz bir şekilde mücadele verirler. Bunun için sosyalistler, burjuva basının maoizmi ler. Bunun için sosyalistler, burjuva baskının maoizmi desteklemek için peşinden koştuğunu ve onun gerçek amacının ne olduğunu gözler önüne sermekle görevlidirler.

Hiç kimse, devrimci coşkunluğu ve devrimci kavramları, biçimsel olarak «solcu» özünde ise bozguncu olan maocular kadar etkili bir şekilde söndüremez. Kuşkusuz, maoculuğun ömrü bazı etmenlerin etkisiyle uzamaktadır Fakat maoizm ne kadar yeni, ne kadar zayıf olursa olsun savaşılması gereken en tehlikeli, sınırsız bir oportünist görüştür.

BOZGUNCULAR ELELE İHANET CEPHESİNDE

Geçen sayımızda sözünü ettiğimiz Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliğinin kongresinde çeşitli sapık akımlar birleşerek ilerici, yurtsever öğrencilerin çalışmalarını baltalamak, FTÖB'ü dağıtmak istemişlerdir. 1975 Mayıs Kongresinde yapılan tüzük değişikliği ile federasyon olan FTÖB'ün Paris, Strassbourg, Tours, Montpellier, Grenoble ve Aix - Marseilles'de şubeleri vardır. Bu şube kongrelerinde maocular niteliklerini gizleyerek saf öğrencileri demagoji ve keskin laflarla kandırmaya çalışmışlardır. Maocuların hedefi, işleyen örgütlerin içine sızıp demokratik muhalef yapıyoruz, eleştiriyoruz diyerek çeşitli demagojilerle çalışmaları oyalamak, baltalamak, durdurmak ve bozmaktır. Bu çabalarında maoculara yurt dışındaki devrimci ve ilerici geçinen bazı bozguncular yardımcı olmuşlardır. Bu bozguncular önce ilerici, yurtsever öğrencilerin Demokratik Eylem Birliğine katıldıklarını söylemişler, fakat yerel kongrelerde ya boş oy kullanmışlar ya da maoculara oy vermişlerdir. Genel Kurula da hiçbiri gelmemiştir. Bozguncular, ilerici, yurtsever öğrencileri arkadan vururken, Belçika Türk Öğrenci Birliği Kongresinde faşistler ve maocuların koalisyonunu tezgahlayan döneklerin polisle ortaklaşa kurduğu derneği ve çıkardığı gazeteyi desteklemektedirler.

Maocu FTÖB üyeleri bu arada Paris Şubesi yönetim kuruluna baskı yapmak, etkinliklerini engellemek istemişler ve şubeyi ele geçirmeye çalışmışlardır. FTÖB'ü açıkça işgal etmişlerdir. FTÖB Paris Şubesi Yönetim Kurulunun 18 Şubat günü olayla ilgili olarak yayınladığı bildiriyi aynen yayınlıyoruz:

PARİS ŞUBESİ YÖNETİM KURULUNUN ÜYELERİNE ÖNEMLİ DUYURUSU

31 Ocak tarihinde, Grenoble'da 29. Genel Kurul toplantısı yapılmış ve toplantı sonunda, Paris lokalinin kullanılması sorununu içeren bir karar alınmıştır. Bu karar gereğince, merkez yönetim kurulu lokalin sorumluluğunu yüklenmektedir. Ayrıca, Paris şubesi lokalde çalışmalarını sürdürecektir. Bu karar alınırken «sorumluluk» kavramı maddeler halinde açıklığa kavuşturulmadığından, Merkez Yönetim Kurulundan bütün yetkiyi üzerlerine aldıklarını

söyleyen iki üye, bu kararı gerekçe olarak ileri sürerek, Paris şubesinin bütünlüğünü sarsıcı davranışlara girmişlerdir. Paris şubesi yönetim kurulu ile hiçbir iletişime girmeden akıllarına uyduğunca lokalin anahtarını değiştirmişler, geçerli olan nöbetçi listesi yerine, şube yönetim kurulunu bir kenara atarak, şubemiş üyelerinden oluşturdukları yeni bir nöbetçi listesini hazırlamışlardır. Bütün bunların yanı sıra, şubenin sorumluluğu altında asılan afişler, duyurular yine keyfi bir şekilde, habersizce duvarlardan sökülüp alınmıştır. Kongre kararını dilediklerince yorumlayan bu iki Merkez yönetim kurulu üyesinin asıl amacı, Paris şubesinin çalışmalarını aksatmak, şube üzerinde doğrudan baskı kurmaktır. 16 Şubat 1976 günü yapılan toplantıda, ileri sürdüğümüz demokratik haklarımız karşısında olumsuz tavırlarını sürdürmüş, baskı ve düzenin devam edeceğini yinelemişlerdir.

Bu toplantıda, Paris şubesi yönetim kurulu, Merkez Yönetim Kurulu adına toplantıya katılan iki üyeye aşağıdaki hatırlatmaları yapmış, takınılan tavrın şubenin demokratik haklarını yok edici olduğunu bildirmiştir.

a) Lokalin anahtarı, Merkez Yönetim Kurulu ve Paris Şubesi Yönetim Kurulu üyelerinde bulunur. Nöbetçi listesini, Paris Şubesi Yönetim Kurulu, kendi üyeleri arasından seçeceği kişilerden oluşturur. Üyeleri içeren tüm çalışmaları, Paris Şubesi Yönetim Kurulu tarafından gö-

(Devamı Sah. 11 de)

ORTA DERECELİ OKULLARDA FAŞİST BASKI VE KIYIMLAR YOĞUNLAŞIYOR!

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ
Ortaöğretim Bürosu

Emperyalizmle işbirliği içindeki M.C. iktidarı, sosyalist, ilerici, kadın, erkek, büyük, küçük ayırımı yapmaksızın, herkese saldırmaktadır. İşçi sınıfı üzerinde, tüm çalışanlar ve gençlik üzerinde faşist baskılar günden güne yoğunlaşıyor.

Ölümcül saldırılarla dolu provokasyonlar ortamı yaratılarak yüzlerce yurtseverin kanına giren M.C. iktidarı, bu baskı ve politikasını son günlerde orta öğrenimde okuyan lise, ortaokul öğrencilerine hatta ilkokullara bile uygulamaya çalışmaktadır.

Sayıları binleri bulan yurtsever gençlerin ve öğretmenlerin sürgün edilmesi ve kıyılması ile okul idarelerine faşist nitelikli kişiler doldurulmuştur. M.C.'nin Milli Eğitim Bakanı, Ali Naili Erdem «Milliyetçi» diye nitelendirdiği kişilerin vasıtasıyla, gerekse bunlara yolladığı genelgelerle son günlerde orta öğrenimde görülen kitlesel kıyımları başarı ile uygulamaktadır.

Mersin, Hatay, Malatya, Bolu, Lüleburgaz ve daha yurdun çeşitli yerlerinde bulunan öğretmen okullarındaki kıyıma uğrayan öğrencilerin sayısı, binleri bulmuştur. Bu durum ortaokullarda ve liselerde daha geniş boyutlara varmıştır. Bitlis Lisesi kapatılmış Samandağ Lisesi'nde faşist baskılar yüzünden başlayan öğrencilerin haklı direnişleri sürmektedir. Antakya Lisesi'nde de sürgün edilen 2 öğretmeni uğurlayan öğrencileri Lise müdürü disiplin kuruluna ve mahkemeye vermiş, bir çok öğrenciyi de sudan bahanelerle çeşitli cezalara çarptırmıştır. Yine Antakya Cumhuriyet Ortaokulu Müdürü her gün öğrencilere Ülkü Ocakları Derneği'ne gitmeleri için telkinlerde bulunurken, 40 öğrenciyi sözüm ona «siyaset ile uğraştıkları», «milli bütünlüğü zedeleyici hareketlerde bulundukları» gerekçesiyle çeşitli cezalara çarptırmıştır. Biri kız olmak üzere 2 öğrenciye okuldan uzaklaştırma cezası vermiştir. Bu cezayı hafif bulan M.E.M.'lüğü Üst Disiplin Kurulu cezaları daha da ağırlaştırmıştır. Bu örnekleri çoğaltmak mümkün. İşte bunlar MC'nin M.E. Bakanı A. Naili Erdem'in «milliyetçi eğitim politikasıdır.»

Ortaöğrenim gençliği, bu baskılara göğüs gerebilmek için, akademik demokratik mücadelesini yükseltmelidir. En geniş biçimde örgütlenmeli ve yığınsal eylemleri hızlandırmalıdır. Unutmamak gerekirki, ortaöğrenim gençliği İLERİCİ GENÇLİĞİN bir kesimi olarak halkımızın kopmaz bir parçasıdır.

Bütün bu kıyım ve baskılardan kurtulmanın tek yolu, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ilerici güçlere düşen görev: MC'nin düşürülmesi, ilerici, halktan yana demokratik bir iktidarın iş başına getirilmesidir.

"GELİYORUZ ZİNCİRLERİ KIRA KIRA HEYY BURJUVANIN KAFASINA VURA VURA HEYY!"

13 Şubat 1967'de dört sendikanın biraraya gelmesiyle kurulan işçi sınıfının gerçek sendikal örgütü DİSK'in 9. kuruluş yıldönümü 13 Şubat 1976 Cuma akşamı Spor ve Sergi Sarayında büyük bir şölenle kutlandı.

Salonun çevresinde ve içinde işçi sınıfının çelik disiplini hemen kendini belli ediyordu. DİSK görevlileri salona girişi düzenliyorlar, güvenliği sağlıyorlardı. Salonun içinde de görevliler tüm gece boyunca disiplinin bir an bile bozulmamasını sağladılar. Salon DİSK bayraklarıyla ve afişleriyle donatılmıştı. **«DİSK mavisine»** bürünen salonda **«DİSK Bağımsızlık, Demokrasi, Barış ve Toplumsal İlerleme Mücadelesinde»**, **«1967 - 1976 DİSK 9 Yaşında»** yazıları göze çarpıyordu. Bu arada salonun girişindeki sergi binlerce kişi tarafından ilgi ile izlendi.

Açılıştan çok önce salonu dolduran binlerce işçi, ilerici, yurtsever genç, aydın tek bir vücut olarak sloganlar, marşlar, türküler söylediler, DİSK'in bayramını kutladılar. Gece sadece bir şölen değil, işçi sınıfının ve onun ayrılmaz müttefiklerinin ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesindeki kararlılıklarını belirttiği bir miting oldu. Hep bir ağızdan haykırılan **«Faşizme geçit yok»**. **«Bağımsız Türkiye»**, **«İşçiyiz Güçlüyüz, Devrimlerde Öncüyüz»**, **«İşçi Gençlik Elele Demokratik Cephede»**, **«İhanet Cephesi, Hırsızlar Çetesi»**, **«Hükümet İstifa»**, **«Nato'ya Hayır, Üslere Hayır»**, **«Kahrolsun Amerika»** sloganları gece boyunca salonu doldurdu.

Hastalığı nedeniyle geceye katılamayan DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce'nin mesajı okunurken binlerce ağız salonu **«Güzelce bizimledir»** sesleriyle çınlattı.

Gecenin açış konuşmasını DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler yaptı. Coşkun alkışlarla mikrofona gelen Türkler şunları söyledi:

«Biz burada örgütümüzün dokuzuncu kuruluş yılını kutlarken, hiç bir zaman unutulmayacak kadar sıcak olan, geçmiş yıllarda canını, ve tüm varlığını vermiş işçi sınıfının devrimci neferlerini saygı ve sevgiyle anıyoruz. Biz sınıfımızın mücadelesini tarihsel bütünlüğü içinde ele alıyor ve bu tarihe sahip çıkıyoruz. Biz, emek ile sermayenin kardeşliğini düşünmediğimiz, işçi sınıfının büyük burjuvaziye karşı verdiği mücadelenin içinde olduğumuz için bu tarihe sahip çıkıyoruz...

İşçi sınıfımızın, onun örgütlü güçlerinin, bu arada DİSK'in de en ön safta yerini aldığı mücadelede sosyalizm hedefine yönelmiştir... **Sosyalizm, sömürüsüz bir toplum, demokrasi, barış ve özgürlük demektir...**

Dokuz yıl sonra vardığımız noktada bir kez daha belirtelim. İşçi sınıfımızın sendikal örgütü DİSK, özbeöz Ulusaldır DİSK kimseden ders almaz. Örgütümüzün istemleri:

— Bütün çalışanlara toplu sözleşmeli ve grevli sendikalaşma hakkı.

— Beş günlük iş haftası,

— Herkesin insanca yaşamasına uygun konutlara kavuşması,

— Pahalılığın durdurulması, ücretlerin insanca yaşama olanağı veren bir oranda ayarlanması,

— Sendika seçme özgürlüğü, referandum,

— Düşünce özgürlüğü,

— Hertürlü demokratik hak ve özgürlükler,

— Yönetimin demokratikleştirilmesi,

DİSK'in temel amacı, bağımsızlık, demokrasi, barış, özgürlük ve toplumsal ilerleme doğrultusuna yöneliktir. Bu amaca ulaşmanın da tek yolu işçi sınıfının bilimi doğrultusunda bir düzen değişikliğine dayanır.»

Kemal Türkler uzun konuşmasını şu sözlerle bitirdi:

«— Yaşasın DİSK

— Yaşasın Türkiye işçi sınıfı,

— Yaşasın işçi dayanışması.»

Türkler'in konuşmasından sonra şölen programı başladı. DİSK Araştırma Dairesince hazırlanan Türkiye İşçi Sınıfı Tarihinin gelişimi, Dostlar Tiyatrosu sanatçıları tarafından okunurken Ahmet Yürür yönetimindeki koro şölen boyunca türküler ve marşlar söyledi. Bu arada folklor gurupları ve sanatçılar sahneye geldiler. Şölene katılan devrimci ve ilerici sanatçılar en güzel yapıtlarını sunarken geceye canlılık kattılar. Saz ustası Ruhi Su, Sümeyra Çakır ile birlikte «Kurtuluş Savaşı Destanı»ndan bir bölümü ve «Karadeniz Ağıdı»nı söyledi Ağıt şölene katılan binlerce işçi, ilerici yurtsever genç ve aydın tarafından **«Suphiler ölmez»**, **«Nazımlar Ölmez»** sloganlarıyla karşılandı. Kerem Güney'in N. Hikmet'in şiirlerinden uyarladığı şarkılarını söylemesinden sonra Timur Selçuk piyanosuyla geceye katılanlara bir müzik demeti sundu. Sanatçının üstün müzik bilgisiyle derlediği ve söylediği yapıtları övgüyle karşılandı. Çeşitli halk ozanlarının türkülerinden sonra Selçuk «1 Mayıs» marşını salondaki 10 bin kişiyle birlikte coşku içinde söyledi. Sanatçıların gösterileri arasında ilerici ve demokratik kuruluşlardan gelen kutlama mesajları okunmaya devam etti. **Bu arada okunan «İlerici, yurtsever gençliğin bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme kavgasında işçi sınıfının sonuna dek yanında olduğunu» belirten gazetemizin mesajı büyük bir te-**

zahüratla ve «İşçi Gençlik Elele, Demokratik Cephede» sloganlarıyla karşılandı.

Şölen boyunca bölümler halinde canlandırılan işçi sınıfı tarihinin dönüm noktaları: Kaval grevi, Paşabahçe grevi, DİSK'in kuruluşu ilgi ile izlendi. Özelikle DİSK'in kuruluşunda iş giysileri içindeki folklorcuların yarattıkları tablo uzun uzun alkışlandı. Çeşitli ozanların DİSK ve işçi sınıfı için yazdıkları şiirler okundu.

Genco Erkal, ilerici ozan Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın DİSK'in 9. yılı için yazdığı güzel şiirini koro eşliğinde söyledi. Erkal, daha sonra büyük dünya şairi Nazım Hikmet'in şiirlerini dile getirdi. **Salonda heyecanın doruğuna vardığı bir anda tüm salon «Güneşi içenlerin Türküsü» nü Genco ile birlikte söyledi. Binlerce hançereden çıkan «Nazımlar Ölmez» sesleriyle işçi sınıfının büyük şairi bir kez daha anıldı.**

Gecenin geç saatlerinde sahneye gelen Rahmi Saltuk Pir Sultan'ın deyişlerini sundu. Daha sonra salon işçilerinin ve ilerici, yurtsever gençlerin sesleriyle doldu:

Venceremos, Venceremos
Kıralım zincirlerimizi
Venceremos, Venceremos
Zulme ve yoksulluğa paydos

İşçiler ve ilerici yurtsever gençler, elele kararlı sesleriyle **Şili halkıyla dayanışmalarını** belirtiyorlardı.

13 Şubat gecesi, milyonlarca emekçinin ve ilerici yurtseverin kalbinin attığı salonda Türkiye İşçi Sınıfı, bu güne dek elde ettiği kazanımlarını korumak ve ileri götürmekteki kararlılığını burjuvaziye ve onunla kolkola olan her türden bozguncuya karşı bir kez daha haykırdı.

Şölen gece yarısından sonra işçi sınıfının çelik disiplini altında sona ererken, işçiler, ilerici yurtsever gençler ve aydınlar işçi sınıfının daha büyük bayramlarında biraraya gelmek üzere Spor ve Sergi Sarayını terkediyorlardı.

İŞÇİ YÜRÜYOR BAŞTAN

İşçi yürüyor baştan
Fabrika, dağdan taştan
Galiptir her savaştan

Geliyoruz zincirleri kıra kıra heyy!
Burjuvanın kafasına vura vura heyy!
Geliyoruz zincirleri kıra kıra heyy!
Faşistlerin kafasına vura vura heyy!

İşçi - köylü elele
Engel boştur bu sele
Amele, ırgat, köle

Geliyoruz zincirleri kıra kıra heyy!
Burjuvanın kafasına vura vura heyy!
Geliyoruz zincirleri kıra kıra heyy!
Faşistlerin kafasına vura vura heyy!

Emekçiyiz güçlüyüz
Kavgada bilinçliyiz
Faşizme pek hınçlıyız

Geliyoruz zincirleri kıra kıra heyy!
Burjuvanın kafasına vura vura heyy!
Geliyoruz zincirleri kıra kıra heyy!
Faşistlerin kafasına vura vura heyy!

NATO VE TÜRKİYE'DE ASK

TABULAR YIKILMALIDIR

Yakın bir tarihe kadar, Türkiye'nin askeri konularına değinmek, dış politika üzerinde fikir ileri sürmek cesaret isteyen bir işti. Çünkü, egemen güçler, emperyalist güçlerle kurdukları ilişkinin açığa çıkmaması, geniş kamuoyu çevrelerine lanse olmaması için ellerinden gelen her şeyi yapmışlar, askeri konuları, silahlanma harcamalarını, dış politika sorunlarını bir **tabu** düzeyine yükseltmişlerdi. Bu konuya değinmek isteyen her ilerici ve devrimci, «milli birlik ve beraberliğimize kasteden», «son Türk devletini yıkmak isteyen» kişi olarak damgalanır, sonu gelmez baskı ve yıldırma politikasının cenderesi içerisine alınırdı.

Fakat bu çember **bir ölçüde** kırılmıştır 1961 Anayasası'ndan sonra oluşturulan nisbi demokratik ortam içerisinde ilerici güç ve kuruluşlar, işbirlikçi iktidarların dış politikasından NATO'suna, Ortak Pazar'dan CENTO'suna, ikili anlaşmalardan üslere kadar genişleyen bir çizgi içerisinde kalan tüm sorunlara el atmışlar, emperyalist sömürü perdesini aralamışlar, geniş halk yığınlarına maletmişlerdir. Aslında, 1960 yılından önce, sosyalistler ve ilericiler, Türkiye'nin emperyalist devletlere bağlanmasına karşı çıkmamış değillerdir. Ancak, 1960 yılından sonraki anti - emperyalist hareketin gelişimi iki açıdan önemlidir: **Birincisi;** 1960 yılından önce sosyalistlerin ileri sürdüğü görüşler, sebatlı çalışmaların sonucunda, 1960 yılından sonra tüm demokratik güçlerin ortak hedefi durumuna gelmiş, böylelikle ulusal demokratik güçlerin eylem birliği için elverişli koşullar ortaya çıkmıştır. **İkincisi;** anti - emperyalist, anti - faşist mücadele yığınsal bir karaktere bürünmüştür.

Ama hâlâ, üzerinde ayrıntılı bir biçimde durulmayan veya durulamayan konular yok değildir. Türkiye'de yapılan askeri harcamalar sorunu, bu konuların başında gelmektedir. İlerici, demokratik aydın çevrelerinde ve basında, ya bu konu üzerinde hiç durulmamakta, ya da pek az durulmaktadır. Her yıl bütçenin Parlamentoda görüşülmesi sırasında en az eleştirilen, hemen hemen hiç kırpılmadan geçirilen bütçenin «Milli Savunma Bütçesi» olduğu gerçeği gözönünde tutulursa, bu konu daha iyi anlaşılır. Örneğin, geçenlerde, 1976 bütçesinin görüşülmesi sırasında, MC iktidarının soygun ve talan bütçesini 800 sayfalık uzun bir konuşma ile eleştiren CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, «Milli Savunma Bütçesi» için belirli bir görüş koymamıştır.

Halbuki, yıllık bütçeler içerisinde gerek **oran,** gerekse **mutlak** olarak en şişkin bütçe «Milli Savunma Bütçesi» dir. 1940 yılından beri Türkiye her yıl bütçesinin **% 40 - 52'sini** «savunma» harcamalarına ayırmaktadır. (Şerif Hulusi, İktisadi Buhran ve Monopoller, 1965 İstanbul). Örneğin, 1976 yılında «Milli Savunma Bütçesi», ek ödeneklerle birlikte **39,5 milyar lira olarak bağ**lanmıştır. **Bu miktar, Milli Eğitim Bakanlığı bütçesinin iki katı olduğu gibi, 1975 yılı bütçesinden de 13,5 milyar lira fazladır.**

Yıllık bütçenin yarısına yakın bir bölümü üzerinde derinliğine ve genişliğine durmamak, emekçi halkın çıkarları ile bağdaşmaz. Çünkü, böylesine hayati bir konu, emekçi halkın günlük yaşamını büyük ölçüde etkileyebilecek güçtedir.

Ayrıca, askeri harcamalar sorununa eğilmemek veya pek az eğilmek, Türkiye üzerindeki emperyalist sömürü mekanizmasını yeterince aydınlatmamayı beraberinde getirecektir. **Çünkü, az - gelişmiş ülkeleri emperyalist devletler** yalnız ekonomik, sosyal, kültürel alanda değil, **askeri alanda da kendisine bağımlı kılar.** Hele Türkiye gibi - Orta Doğu'nun kilidi durumundaki bir ülke, jeo - politik konumu emperyalist güçler açısından pek iştah açıcı bir durumuda olan ülke sözkonusu olduğunda bu sorun daha da önem kazanmaktadır.

Sonuç olarak söylemek istersek; anti - emperyalist mücadele açısından pek önemli olan askeri harcamalar sorunu tüm anti - emperyalist güçlerin, kuruluşların ve kişilerin yakından ilgilenmesi gereken bir sorundur. Halktan yana demokratik, yurtsever güçler bu sorun üzerinde ayrıntılı bir biçimde durmalıdırlar. Bu bir yurtseverlik görevidir.

TÜRKİYE'NİN NATO'YA GİRİŞİ

Türkiye'deki askeri harcamalar özellikle NATO'ya girdikten sonra ayrı bir önem kazanmıştır Konunun önemi, salt askeri harcamaların artışı ile açıklanamaz. Ayrıca, emperyalist ülkelere bağımlılığımız ekonomik, sosyal, kültürel alanda olduğu gibi askeri alanda da gerçekleştirilmiş, işbirlikçi iktidarlar Türkiye'yi emperyalist devletlerin, başta ABD emperyalizminin uydusu durumuna getirmişlerdir.

İşbirlikçi güçler, bu gerçeği emekçi halk yığınlarından gizlemek için şu yalanı ileri sürerler: «Sovyet tehditi karşısında olduğumuz için NATO'ya girdik ve ABD ile yakın ilişkiler kurduk»! Durum, hiç de gerici güçlerin yansıttığı gibi değildir.

Bugün tüm ilerici, demokratik, yurtsever güçlerin kabul ettiği gerçek şudur: **Türkiye, «Sovyet tehditi» karşısında olduğu için değil, işbirlikçi iktidarlar istediği için NATO'ya girmiştir. «NATO dar anlamda bir askeri ittifak değildir; kapitalist toplum düzenini sürdürmek ve savunmak amacını gütmektedir.** Kapitalizmin ilkel madde kaynakları, pazarları ve yatırım alanları gittikçe daralmakta olduğundan, bu alanları «yardımlar», heyetler, «uzmanlar», üsler ve ittifaklarla korumak istemesi kaçınılmazdır. Bu yüzden, gelişmemiş ülkelerin kalkınmasına ve ulusal kurtuluş savaşlarına karşı duran Amerika'nın öncülüğü ve tekelindeki NATO sorunu temelde ekonomik ve siyasal bir sorundur. Türk egemen sınıfları ve onların hükümetleride, işte, bundan ötürü, Sovyetler Birliği'nin muhtemel bir saldırısını önlemek için değil, toplum içinde ayrıcalıklı durumlarını kaybetmemek ve iktidarlarını sürdürmek için NATO'ya girmiş ve Amerika ile ikili anlaşmalar TBMM onayından geçmeden yürürlüğe konmuştur. (Türkkaya Ataöv, Amerika NATO ve Türkiye, 1969 Ankara). Bu konuda Behice Boran şunları yazmaktadır: «Egemen sınıflar ve onların hükümetleri de, aslında, Sovyetlerden gelecek bir saldırıya karşı askeri yardım ve destek sağlamak için değil, ülke içinde sosyalizme doğru gelişmeyi ve o düzenin gerçekleşmesi ihtimalini önlemek, mevcut sınıf ilişkileri düzenini, kendi imtiyazlı durumlarını, iktidarlarını sürdürmek için Amerika ile ikili anlaşmaları imzaladılar, NATO'ya girdiler, NATO'da kaldılar ve kalmakta ısrar ediyorlar. (Türkiye ve Sosyalizm Sorunları).

Türkiye'nin NATO'ya girişide pek öyle kolay olmamıştır. **Amerikan savaş gemilerini ülkemize davet etmek ve Amerikan askerlerini eğlendirebilmek için sokaklar temizlenmiş, genelevler boyanmış, işbirlikçi güçler NATO elebaşılarına yaranabilmek için kılıktan kılığa girmişlerdir.** Bunun da ötesinde, NATO'ya girebilmek için emekçilerin kanları Amerikan emperyalizminin çıkarları uğrunda Kore'de dökülmüş, dünya barışı büyük ölçüde tehdit edilmiştir. Kore savaşına karşı çıkan Türkiye Barışseverler Derneği'nin yöneticileri tutuklanmış, sosyalistler, ilericiler için **«sürek avı»** düzenlenmiş, demokratik güçler ağır baskı ve terör havası içerisine alınmışlardır.

Nihayet, Türkiye'deki işbirlikçi güçlerin ve emperyalist güçlerin istekleri bir noktada çakışmış, 20 - 25 Şubat 1952 tarihli NATO Dokuzuncu Konsey Toplantısı'nda Türkiye NATO cenderesine sokulmuştur.

NATO, ULUSAL BAĞIMSIZLIĞIMIZI YOKETMEKTEDİR

NATO, ABD emperyalizminin yurdumuza iyice yerleşebilmesi için «elverişli» bir araç olmuş, «Kuzey Atlantik Anlaşmasına Taraf Devletler Arasında Kuvvetlerin Statüsüne Dair Sözleşme» ye dayanan 10 Mart 1959 gün ve 6375 sayılı kanunla ulusal bağımsızlığımızı yokeden ikili anlaşmalar birbirini izlemiştir.

«Sözde NATO'nun üçüncü maddesine dayanılarak Amerika ile üçü 1950'den önce, 31'i 1950 - 1960, 20'si de 1960 - 1965 arası olmak üzere, 54 ikili anlaşma yapılmış ve bu devlete Osmanlı kapütülasyonlarına benzeyen ayrıcalıklar tanınmıştır. (Türkkaya Ataöv, a.g.e.)»

İşte, ulusal güvenliğimizi, bölgemizdeki ve dünyadaki barışı büyük ölçüde tehdit eden Amerikan üsleri, bu ikili anlaşmalara dayanarak yurdumuza yılanlar gibi çöreklenmiştir. **«23 Kasım 1963 tarihli ve A.F.M. 87-3 numaralı Amerikan Hava Kuvvetleri rehberine göre Türkiye'de 101 Amerikan üs ve tesisi vardır.** (Türkkaya Ataöv, a.g.e.)» Yurdumuzun 35 milyon metrekarelik toprağı üzerinde binlerce askeriyle üslenen ABD, bu üsleri yalnız ulusal bağımsızlığımıza karşı değil, sosyalist ülkelere ve Orta - Doğudaki ilerici hareketlere karşı da kullanabileceğini göstermiştir. 1960 yılında Sovyetler Birliği üzerinde düşürülen ünlü U-2 casus uçağının İncirlik üssünden kalktığı saptanmış, Sovyetler Birliği ile ilişkilerimiz gerginleşmişti. Yine, 1958 yılında Lübnan'daki ilerici harekete karşı, İncirlik üssünden kalkan Amerikan uçaklarının müdahele ettiği bilinen bir gerçektir. Her iki olayda da Türkiye Hükümeti'nin haberinin bile olmadığı, hükümet yetkilileri tarafından itiraf edilmiştir. Böylelikle, ABD hükümeti, halkımızı kendi çıkarları uğrunda istediği gibi kullanabileceğini, bölge barışını tehdit edebileceğini göstermiştir.

TÜRKİYE'DE ASKERİ HARCAMALAR

NATO, ulusal bağımsızlığımıza kasdetmekle, bölgedeki ve dünyadaki barışı tehdit etmekle kalmamış, getirdiği askeri yükümlülüklerle emekçi halkımızın belini kırmıştır. NATO'ya sokuluşumuzdan beri 300 milyar liradan fazla yapılan NATO harcamaları, emekçilerin günlük yaşamını etkiliyecek, kalkınmamızı geciktirecek büyük bir para tutarıdır. Bu, aynı zamanda, yıllık bütçenin yarısının askeri harcamalara gittiğini gösterir. **«Türkiye, 1940'tan beri bütçesinin yüzde 42 - 52'sini savaş giderlerine ayırmaktadır. Oysa, Türkiye'nin bitişik komşularından Sovyetler Birliği'nin savaş giderleri bütçelerinin yüzde 19,9, Bulgaristan'ın yüzde 9, NATO üyesi Yunanistan'ın yüzde 29'udur.** (Şerif Hulusi, a.g.e.)»

Askeri harcamaların artması, ekonomiyi olumsuz yönde etkilemektedir. Bu konuyla ilgili olarak Birinci Beş Yıllık Plan'da şunlar yazılmaktadır: «Türk ekonomisi kuruluş yıllarından bu yana devamlı olarak kaynaklarının önemli bir kısmını savunma harcamalarına yöneltmek zorunda kalmıştır. Bu durum, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonraki dönemde de devam etmiştir.» Bu durum, aşağıdaki tabloda da görülebilir.

ERİ HARCAMALAR

Geçen hafta, işbirlikçi burjuvazi ve NATO'cu militarist çevreler, Türkiye'nin NATO'ya sokuluşunun 24. yıldönümünü kutladılar. Bilindiği gibi, Türkiye, 20 - 25 Şubat 1952 tarihleri arasında yapılan Dokuzuncu Konsey Toplantısı'nda NATO'ya sokulmuştur.

Geçtiğimiz Şubat ayının diğer bir özelliği de, uçak alımları yolsuzluklarının ayyukaya çıktığı bir ay olmasıdır. Bu nedenlerle, geçen sayımızı ve bu sayımızı, emperyalist kampta ve Türkiye'de silahlanma yarışına, militarizme ayırdık. Önümüzdeki sayı, «TEKELLER GENÇLİĞİ SOYUYOR» başlıklı bir yazı vereceğiz.

TABLO : 1

(*) SAVUNMA HARCAMALARI

Yıllar	Milli Savunma Harcamaları	Gayrisafi milli hasılaya oranı %	Toplam yatırımlara oranı %	Genel bütçe harcamalarına oranı %	Genel katma bütçe harcamalarına oranı %
1950	441.702.691	4.25	44.2	30.1	24.2
1951	468.032.559	3.81	37.1	29.4	23.1
1952	610.996.864	4.27	33.3	27.2	23.6
1953	711.110.125	4.23	34.1	31.0	28.3
1954	833.575.011	4.87	33.1	32.5	31.3
1955	1.160.774.806	5.51	38.6	35.1	34.2
1956	979.464.140	4.03	30.6	28.1	26.0
1957	1.060.093.923	3.47	26.4	25.5	24.6
1958	1.396.454.284	3.87	27.7	28.1	26.0
1959	1.736.104.579	3.88	24.8	25.8	25.0
1960	1.727.531.638	3.53	22.7	23.4	22.3
1961	2.113.923.651	4.29	28.2	24.4	23.4
1962	2.555.864.092	4.85	29.7	25.3	24.4

(*) 1973 İstatistik Yıllığı.

Yukarıdaki tablo, Türkiye'deki askeri harcamaların yıllık bütçenin yüzde 30'dan fazlasını teşkil ettiğini apaçık göstermektedir. Belirli dönemlerde oransal olarak düşüş kaydedilse bile, yıllık bütçelerdeki mutlak artış süreklilik niteliğini taşımaktadır. Bu konu ile ilgili olarak Tablo 2'ye bakılabilir.

TABLO : 2

Yıllar	Bütçedeki Milli Savunma Bakanlığı ödenekleri
1965	3.602.843
1966	3.726.020
1967	4.171.449
1968	4.677.825
1969	4.700.155
1970	5.655.080
1971	7.779.832
1972	8.124.415

1973 İstatistik Yıllığı.

Ayrıca bu rakamlarda bütün gerçeği olduğu gibi göstermekten uzaktır. **«Bu miktarlar, karşılık paralar ve yıl içindeki transferlerle daha da artmaktadır.** (Onuncu Yılımızda Dünya ve Türkiye, Turizm - İş Yayınları, 1975 İstanbul)»

İşbirlikçi burjuvazi, NATO'cu militarist çevreler bir takım harcamaları gizlemeye çalışmakta, barış düşmanı harpçi yanlarını gözlerden kaçırmak için her oyuna başvurmaktadırlar. **«1950 - 60 arasında Türkiye'nin bütçesinde askeri masraflara ayrılan para % 35 - 40 arasında idi. Askeri Hastahane, askeri eğitim vs. gibi dolaylı askeri masraflar da buna eklenirse, Türkiye'nin bu on yıl içinde bütçesinin yarısına yakınını askeri masraflara ayırdığını söylemek doğru olur.** (Yıldız Sertel, Türkiye'de İlerici Akımlar, Ant Yayınları, 1969 İstanbul)»

Fakat, bütün bunlara rağmen, işbirlikçi iktidarların dünya barışını tehdit eden halk düşmanı, harpçi tavırlarına karşı toplumsal uyanış **hızlanmaktadır. İşte bu uyanışı «ekonomik kalkınmanın ilerisinde»** gören aklıevveller, bu uyanışı geriletmek için, askeri harcama denebilecek bir uygulamaya başka alanlarda başvurmaktadırlar. **Son yıllarda, toplum polislerini «techiz» edebilmek için yapılan harcamalar, askeri harcama niteliğine dönüşmüştür.** Geçenlerde, İçişleri Bakanı O. Asiltürk, Federal Almanya'ya yaptığı ziyaret sırasında, Alman tekellerine toplum polisleri için 2 milyara yakın siparişte bulunmuştur. Gerici MC iktidarının yetkilileri, «toplum polisinin her açıdan güçlendirileceğini» ısrarla belirtmektedirler. Bütün bu harcamaları, askeri harcamalar dışında düşünmek olanaksızdır.

Yıllık bütçelerin yarısını yutan askeri harcamalar bununlada kalmamaktadır. İşbirlikçi burjuvazi, militarist çevreler yarattıkları ırkçı - şoven hava ile çeşitli fonlarda milyarlarca lira parayı toplayarak, silahlanma yarışını körüklemekte, emekçi halkın sırtından çıkarılan bu paralarla bölgedeki ve dünyadaki barışı tehdit etmektedirler. **Çeşitli «Güçlendirme Vakıf» ları, askeri harcamaların değişik bir biçiminden başka bir şey değildir.**

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, tekelci büyük sermayenin sözcüleri, ekonominin daha geniş bir kesiminin askerileştirilmesi için çağırılarda bulunmuşlardır. Bu kaba seslerin özellikle 12 Mart faşizmi döneminde yoğunlaşması dikkati çekicidir. Fakat bu girişimler, ilerici, devrimci güçlerin hiç de yabancısı değildir. **Kapitalizmin doğası, ekonominin gittikçe daha geniş kesiminin askerileştirilmesini gerektirmektedir.** (Bu konuda daha geniş bilgi için bkz. İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK, Sayı 7, sh. 6 1 7).

AMERİKAN'IN SÖZDE «ASKERİ YARDIM» LARI

Türkiye'deki askeri harcamalar sorunu, yalnız Türkiye çapında ele alınamaz. Çünkü ülkemiz, hayatın her alanında emperyalist bloka ve onun başı ABD emperyalizmine bağlanmıştır. Diğer tüm emperyalist bloka bağlı geri - kalmış ülkeler gibi Türkiye'de ABD emperyalizminin ekonomik, sosyal, kültürel ve askeri alanda bir uydusudur. **Bu niteliğinden ötürü Türkiye, emperyalist tekellerin ve devletlerin eski silah pazarı ve ucuz asker deposudur.**

Özellikle Orta - Doğu'daki jeo - politik konumumuz ve emperyalist blokun global stratejisi açısından Türkiye'deki askeri harcamalarla emperyalist devletlerin askeri yardımları arasında sıkı bir ilişki vardır. Hatta askeri harcamalarla Amerikan'ın sözde «askeri yardım»ları birbiri içine geçmiş durumdadırlar. Çünkü, «askeri yardım» lar, Türkiye'deki askeri harcamaları, bölgedeki silahlanma yarışını körüklemektedir. Örnek vermek gerekirse, **1975 yılı içerisinde Yunanistan ve Türkiye'nin sadece silah alımına 63 milyar lira harcadığını söylemek, bir fikir verir sanırız.** Diğer yanıyla söylersek, Türkiye'deki askeri harcamalar doğrudan ABD'nin «askeri yardım» larından, saldırgan harpçi politikasından kaynaklanmaktadır.

Bu gerçeği, rakamlarla da görmek mümkündür: **«NATO ve CENTO askeri paktlarına bağlılık, Türkiye'nin ekonomisine çok ağır bir yük olmuştur. 1951 - 60 mali yılları arasında batı devletlerinin Türkiye'ye yaptıkları yardımın yarısından fazlası askeri yardımlardı. Bu iki tarih arasında, Amerika'nın anlaşmaları gereğince Türkiye'ye verdiği askeri ve ekonomik yardımın tutarı 2 milyar 431 milyon dolardı. Bunun ancak 1 milyar 25 milyon doları ekonomik, geri kalanı askeri yardımdı. Bu yardıma bağlı olarak topraklarında kurulan askeri hava alanları, yol, liman ve inşaatı, Amerika ve diğer batı devletlerinde, askeri uçak, silah, mühimmat ithalatı, bunların yedek parçalarına ödenen paralar ve Türkiye'de bulunan Amerikan askeri personelinin masrafları, Türkiye'nin bütçesinde derin bir rahne açtı... 1961'de Ulus Gazetesi, harpten beri askeri masraflara 50 milyar lira harcandığını yazıyordu. Bu da, Amerika'nın Türkiye'ye yaptığı ekonomik yardımın üç mislinden fazlaydı.** (Yıldız Sertel, a. g. e.)»

Üstelik, işbirlikçi burjuvazinin sözcülerinin «o olmazsa olmayız» dediği sözde yardımların ABD ordusunun hurdalarından başka bir şey değildir. **«Yardım'ın» kesin dökümü» «gizlilik» gerekçesiyle açıklanmamaktadır.** Ancak bu konuda gazetelerde çıkan haberler ve makaleler «yardım»ın niteliği hakkında fikir veriyor :

Aldığımız yardımın büyük bölümü gemi ve uçaktır Bu gemilerin hemen tümü, İkinci Dünya Savaşı'na katılmış, yaralanmış, miadının dolmasına az kalmış gemilerdir. Uçaklar ise, aralarında yenileri bulunmakla beraber, çoklukla Kore savaşının yaralanmış uçaklarıdır. **Genç subaylarımızın eğitim uçuşlarında şehit olmalarına gazetelerde pek sık rastlanmasının, yardım malzemesinin niteliğiyle de ilgili bulunduğunu söylemek, sınırları zorlanmış bir tahmin sayılmamalıdır.**

Askeri yardımın geri kalan bölümlü, gene İkinci Dünya Savaşı'nın kullanılmış otomatik silahları (sten, vb), ABD ordusunun artık eline almadığı Kore savaşından kalma M - I tüfekleri, miadını nerede ise dolduran, benzerine 25 yıl öncesinin II. Dünya Savaşı filmlerinde rastladığımız nakliye araçları ve benzerleridir. Yardımın bu niteliği olağandır. Kendi savaş sanayiinin zorlaması sonucunda ABD hükümeti yıpranmış fakat kullanılır durumdaki silahları başka ülkelere vermekte, ordusu için yenilerini sipariş etmektedir. Böylece sanayicilere kazanç sağlamakta; ABD işçilerinin % 20'sini çalıştıran bu işkolunda durgunluk tehlikesi önlenmektedir. (İsmail Cem, Türkiye'de Geri Kalmışlığın Tarihi, Cem Yayınevi, 5. Basım, 1975 İstanbul)»

Amerikan'ın sözde «yardım»ı çerçevesinde verilen askeri malzemelerin ödünç olarak verilip, mülkiyet hakkının ABD egemen çevrelerinde saklı kaldığı gerçeği Türkiye'de özellikle 1964'te Johnson'un ünlü mektubuyla açığa çıkmıştır.

TÜRKİYE, ABD'NİN UCUZ ASKER DEPOSU MUDUR?

Amerikan'ın sözde «yardım»larının amacının da pek öyle gizli - kapaklı bir yanı kalmamıştır. ABD Başkanı Truman Ekim 1949 tarihli «Karşılıklı Savunma Yardımı Kanunu»nun gerekçesinde bunu şöyle açıklamaktadır: «Yabancı hükümetlere yapılacak yardımlar, onların iktisadi ve siyasi güvenliklerini sağlamakla beraber, aslında Amerikan'ın güvenliği uğrunda yapılmış yardımlar olarak düşünülmektedir. Amerikan'ın bu güvenliğinin arttırılması için, yabancı devletlerin askeri güçlerini arttırma yönünde çaba göstermelerini istememiz gereklidir. (Zikr. Doğan Avcıoğlu, Türkiye'nin Düzeni, Cem Yayınevi,. 1937 İstanbul)» Amerika'lı senatör Mr. Fulton bu gerçeği çok daha açık bir biçimde dile getirmektedir: **«Türkiye, Yunanistan, ve Pakistan'a askeri yardım verilmesinin sebebi, bu ülkelerin Amerika'ya milyonlarca ucuz asker sağlamalarıdır.** «NATO baş patronlarının şu hesabı yapmamaları ola naksızdır: **Türkiye'deki bir Amerikan askeri ABD'ye 6.600 dolara malolurken, aynı işi gören Bir Türkiye askeri Amerikalılara 110 dolara malolmaktadır.** (R. Gendarme, zikr. İ. Cem)

Türkiye'nin altından kalkılması güç bir sayıda asker beslemesi, yukarıdaki rakamların ışığında, emperyalist devletlerin, NATO elebaşılarının işine yaramaktadır denilebilir. 560.000 kişilik asker sayısıyla dünyada ABD'den sonra ikinci sırayı alışımızı, ulusal savunma ile izah

(Devamı Sah. 11 de)

ULUSLARARASI ÖĞRENCİ HAREKETİ VE BARIŞ İÇİN MÜCADELE

FETHİ EL - FADL
Uluslararası Öğrenciler Birliği UÖB (IUS) Genel Sekreteri

Öğrenciler barış istiyorlar. Barışa, bütün güçlerini ve tüm gelişmekte olan yeteneklerini mutlu bir gelecek kurmaya adamak için ihtiyaç duymaktadırlar. Bilimsel çalışmalardan elde ettikleri meyvanın insanlığın mahvı için kullanılmasını önlemek için gerek duymaktadırlar. Barışa, emperyalizmin engellediği eğitimin acil olarak gerektirdiği reformların uygulanması için gerek duymaktadırlar. Öğrenciler kolayca anlaşılabilir bir çok sebepler dolayısıyla barışa gerek duyuyorlar. Şimdiye kadar nekadar çok çaba harcanması gerekdi, nekadar çok enerji istiyen mücadele verildi, bu doğal ihtiyacı açık bir toplumsal gerekliliğe dönüştürmek için ve hala bunun için savaşmak gerekiyor.

BARIŞ İÇİN MÜCADELEDE ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ

Londra'da 1941'de, ikinci dünya savaşından hemen sonra Uluslararası Öğrenci Kurulu bir uluslararası öğrenci birliği kurmak için uluslararası bir hazırlık komitesi atadı. Komite 1946 yılı Ağustos ayında Prag'da UÖB'nin kurucu kongresi olacak olan bir uluslararası öğrenci kongresi düzenlemeyi kararlaştırdı. UÖB'nin yakın tarihini iyi bilen herkes, uluslararası öğrenci birliğinin kuruluşunda öğrencilerin barış arzularının taşıdığı önemi bilir. Barışın korunması gerektiğini, öğrencilerin faşizme karşı, bütün dünyada kalıcı bir barış için mücadelede birleşmeleri, savaştan sonraki öğrenci neslinin inancından kaçınılmaz olarak doğmuştu. Japon şehirlerinden Hiroşima ve Nagazaki'ye düşen atom bombaları gelecekteki savaştan miras kalacak tehlikelerin açık bir ikazı idi.

İkinci dünya savaşını izleyen yıllar sırasında, emperyalizmin insanlığı tekrar dünya ölçüsünde askeri çatışmaların kenarına getirdiği zaman, savaşa karşı mücadele için bütün dünyadaki öğrencileri birleştirme gereği giderek belirginleşmişti. Sömürgelerde ve yarı sömürgelerdeki ulusal kurtuluş hareketlerine karşı olduğu gibi sosyalist ülkelere karşı yöneltilmiş olan askeri ittifakların imzalanışı ve askeri üslerin kuruluşu ile temeli atılmış bulunan tüm dünyayı kapsayan stratejileri ile emperyalizm ve gericilik tekrar insanlık için yeni tehlikeler yarattı. Nükleer silahların yoğun üretimi bir atom çatışması tehlikesi getirdi Bu tehlikeyi kaldırmak için barışsever ülkeler ve bu ülkelerin öğrencileri genel silahsızlanma, askeri üslerin kaldırılması ve farklı toplumsal sistemleri içeren devletlerin barış içerisinde birlikte yaşaması çağrısında bulundular.

Bunun ortaya atılmasından sonra Uluslararası Öğrenci Birliği bu amaçların uygulanması için bir çok kampanyalar düzenlemiştir. Bu bazı örneklerle gösterilebilir.

Amerika Birleşik Devletleri'nin Kore'ye karşı olan istilası sırasında UÖB ve onunla yakın ilişkilerde bulunan üyeleri istilaya karşı ve ülkelerinin barışcıl olarak tekrar birleşmesini sağlamak için savaşan Kore halkını, gençliğini ve öğrencilerini desteklemek amacı ile büyük bir dayanışma kampanyası düzenlediler. UÖB barış ve silahsızlanma için savaşa ve nükleer silahlara karşı İngiltere barış güçlerinin düzenlemiş olduğu Aldermaston yürüyüşlerinde görev aldı. Bu, Japon öğrencilerinin ABD - JAPON askeri paktına karşı olan mücadelesi gibi, Avrupa öğrencilerinin kalıcı bir barış ve barış içerisinde birlikte yaşama ilkelerinin uygulanışı için vermekte oldukları mücadeleyi de desteklemekte idi. UÖB ve onun üye örgütleri Yunanistan, İspanya ve Portekiz öğrencilerinin ülkelerindeki faşist diktatörlüğe karşı mücadelelerini daima aktif olarak desteklemişlerdir. UÖB ve onun üye örgütleri tarafından düzenlenen güçlü dayanışma kampanyaları kahraman Vietnam halkının zafer kazanmasına yardımcı oldu. Dünya ölçüsünde protesto eyleminde ABD emperyalizmini Güney - Doğu Asyada işledikleri suçlarla mahkum ettikleri Vietnamda Paris antlaşmasının imzalanmasından sonra tüm olasıl araçlarla ABD ve onun kuklalarını bunu uygulamaya, zorlamaya, yardım etmeye hazır olduklarını açıkladılar.

UÖB ve onun üye örgütleri, ABD hükümeti tarafından desteklenmekte olan ve Orta Doğu'da güvenlik ve barışın kurulması için esas oluşturan İsrail'in Arap Ülkelerine karşı istilacı politikasını suçladılar. Dayanışma mitinglerinde ve protesto gösterilerinde UÖB işgal edilmiş Arap topraklarının kurtuluşunu, Filistin halkının meşru haklarının geri getirilmesini istemişlerdir.

UÖB, iki dünya savaşının çıkmış olduğu ve iki toplumsal dünya sisteminin direkt olarak birbirlerine karşı durdukları bir yer olan Kıtada, Avrupa'da barış için mücadelenin en büyük önemi taşıdığı inancındadır. Üye örgütleri ile birlikte UÖB, Avrupa gerçeklerinin tanınması, Avrupa ülkeleri arasında işbirliği ve güvenliğin kurulmasını sağlamaya yönelik bütün eylemleri başlattı ve destekledi

ULUSLARARASI ÖĞRENCİ HAREKETİNİN BİRLİĞİ İÇİN

Tâ başından beri Uluslararası Öğrenci Hareketine, öğrenci sorunlarının toplumumuzun diğer toplumsal sorunları ile yakından ilişkili olduğu temel prensibi önderlik etmiştir Bu noktayı vurgulamanın ne kadar yerinde ve doğru olduğunu tarih saptamıştır 1950'lerin başlarında bazı Batı Avrupa öğrenci örgütlerinin ve ABD Ulusal Öğrenci Birliği'nin öğrenci hareketinin politikadan uzak olması gerektiğini savunduğunu ve bir çok öğrenci birlikleri onlarla aynı görüşte olmayınca UÖB'den ayrıldıklarını hala hatırlamaktayız 1952'de, kuruluşunda öğrenci işbirliği için politik olmayan (non politik) bir platform olarak düşünülmüş, daha sonra ise CİA'in hesabına soğuk savaşın karışık (manipül edilmiş) bir eylem merkezi olarak maskesi ortaya çıkan Uluslararası Öğrenci Konferansını (ISC) kurdular

Anti - sömürgeci ve anti - emperyalist bir platformda uluslararası öğrenci hareketini birleştirmek, uluslararası öğrenci birliğini genişletmek ve güçlendirmek için UÖB'nin ve onun üye örgütlerinin sistematik çabaları başarılı idi Bir kaç ulusal öğrenci birliği UÖB ile birleşmek için Uluslararası Öğrenci Konferansını terk ettiler, daha sonraları diğer ulusal öğrenci örgütleri de UÖB'nin saflarını kuvvetlendirdiler. Uluslararası öğrenci hareketini güçlendirmeyi içeren bu süreçte, kahraman Vietnam Halkı için dayanışma eylemleri, «Gençlik ve öğrenciler emperyalizmi kınıyor» kampanyası ve bunun gibi demokratik gençlik ve öğrenciler tarafından desteklenen dayanışma kampanyaları önemli bir rol oynamıştır ve hala oynamaktadır. Bu konuda Gençlik ve Öğrencilerin Dünya Festivalleri özel bir önem taşır. Bütün bunlar, uluslararası öğrenci hareketinin birliğine yönelik çabaları geliştiren bir ortamda sonuçlandı.

GENÇLİK VE ÖĞRENCİLER DÜNYA GÜÇLERİNİN KONFERANSINDA

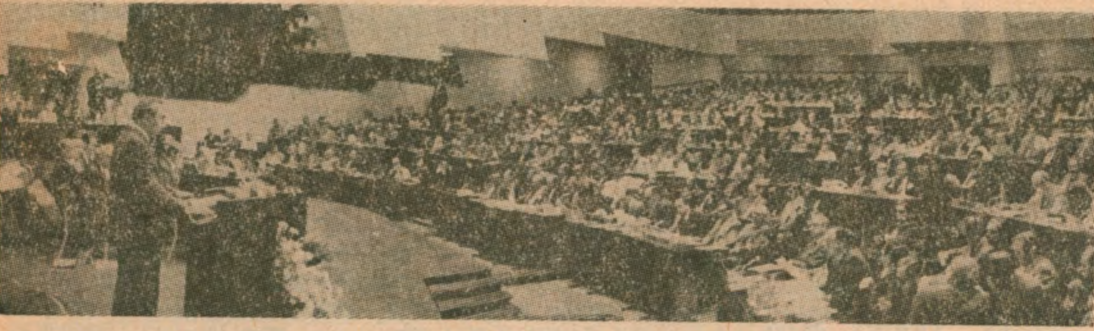
Önceden belirtilmiş olduğu gibi, barış için mücadele sadece emperyalizme karşı olan mücadelede olumlu bir tavrı içermiyor, aynı zamanda doğrudan gençliğin ve öğrencilerin yaşamını etkiliyor. Barış ve güvenlik çağrılarının, öğrenci ve üniversite öğretmenlerinin yaşam ve çalışma koşullarının geliştirilmesi için olduğu kadar, kapitalist ülkelerin çoğunda ve belki hepsinde acil olarak gerek duyulan yüksek öğrenim reformlarına daha fazla ödenek ayrılması gereği için olduğu da şimdiden belirtilmiştir. Bu nedenledir ki demokratik öğrenci hareketi böyle derin bir ilgi ile Moskova'daki Barış Güçlerinin Dünya Kongresi'nin çalışmasını izlemektedir

Genel olarak daha genç nesille ve özel olarak demokratik öğrenci hareketi ile her çeşit işbirliğini iyi bir şekilde değerlendiren uluslararası barış hareketi, gençliğe ve öğrencilere Kongre hazırlıklarında ve çalışmalarında kitlesel olarak katılmak için büyük bir fırsat verdi.

Uluslararası hazırlayıcı komitede ve onun icra komitesinde aktif bir yer almış olan UÖB, Dünya Kongresinin yönetim komitesinde idi Bu komitenin temsilcisi 10. Komisyonun (Eğitim ve Kültür alanında işbirliği) başkan yardımcısı olarak görev yaptı. Diğer uluslararası gençlik örgütleri, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu, İSMUN ve İSUY'de sorumluluk taşıyan vazifelerle görevlendirildiler. Genç neslin ve öğrencilerin günlük yaşamlarında ortaya çıkan sorunlar her düzeyde tartışıldı.

Bu, 52 ulusal ve uluslararası gençlik ve öğrenci örgütünü temsil eden 250 üyenin katılmış olduğu Kongre sırasında düzenlenen gençlik ve öğrenci toplantısı tarafından kanıtlandı. Toplantı da konuşmacılar uluslararası durumda ki genel olumlu gelişmenin bütün dünyadaki gençlik ve öğrencilerin büyük ölçüde gelişen işbirliğini nasıl cesaretlendirdiğini izah ettiler. Geçmişteki bu tür işbirliği örneklerinin genç insanların ve öğrencilerin politik bilinçliliğini beslemekte etkili olduğunu açıkladılar. İdeolojik farklılıklara rağmen modern dünyanın karşılaştığı ana sorunlarda sık sık temel görüş birliği ortaya çıktı. Gençlik örgütleri daha fazla işbirliğinin ve geliştirilmiş iki taraflı ve çok taraflı ilişkilerin (temasların) bu tarihi kongreye gençinsanların katılması ile son doruğuna eriştiğinin farkına vardılar. Güney Vietnam'daki politik tutukluların kurtuluşu, Paris antlaşmalarının uygulanması ve Güney Vietnamın iç işlerine ABD'nin karışmasına karşı Çin Hindi ile mümkün dayanışma eylemleri vurgulandı. Şili'deki faşist teröre karşı ve Orta Doğu'da barış ve adaletin geri getirilmesi için dayanışma eylemlerini içeren olanaklara dikkat çekildi. Diktatör ve faşist rejimlere karşı verilen mücadele de olduğu gibi Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki ulusal kurtuluş hareketlerini desteklemekte de geniş işbirliği mümkündür. Genç insanlar ve öğrenciler Avrupa da ve dünyanın başka yerlerinde barış, işbirliği ve silahsızlanmak için birlikte hareket etmelidirler. Birlikte gençliğin ve öğrencilerin çıkarlarını ve haklarını savunmaları gereklidir.

SBKP 25. KONGRESİ

Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin 25'inci Kongresi 24 Şubat günü toplanacaktır. Parti delegeleri beş yıl boyunca Parti'nin çalışmalarının sonuçlarını özetlemek, önemli görevleri tartışmak ve bunların uygulama araç ve yöntemlerini tasarlamak için en yüksek forumlarında biraraya geliyor. 1898 yılı Mart'ında Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi adıyla kurulan partinin 78'inci yılında toplanan 25'inci Kongresi önemli dönüm noktalarından biri olacak. 25'inci kongrede, 15 200 000 parti üyesini temsil eden % 30'u kadın olan 5000 delege ülke ve dünya açısından önemli kararları görüşecek.

Kongre'de ele alınacak konulardan birisi de, barış içerisinde yanyana yaşama politikasıdır. Bilindiği gibi 24. Kongre'de kabul edilen «Barış Programı» geniş bir biçimde uygulanmış, emperyalist güçler Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı masasına oturmaya zorlanmışlardır.

25'inci Kongre 1975 yılında biten 9'uncu Beş Yıllık Plan uygulamasını gözden geçirerek, 1976 - 1980 yıllarını kapsayan 10'uncu Beş Yıllık Planı uygulamaya sokacaktır. 9'uncu Beş Yıllık Planda 60 milyon kişiye yeni konut yapımı, ulusal gelirin % 40, sanayi çıktısının (üretiminin) % 46, tarım çıktısının % 22, üretim araçları üretiminin % 45, tüketim madeleri üretiminin % 48 oranında arttırılması öngörülüyordu. Ayrıca, elektrik'de 1070 milyar kw/s, petrol'de 320 milyon ton, çelik'te 150 milyon tonluk üretimler hedef tutulmuştu. Bu hedeflerin gerçekleştirildiği, hatta bazı alanlarda aşıldığı burjuva basınının tüm yaygaralarına rağmen bilinmektedir. **25'inci Kongreye sunulacak 10'uncu Beş Yıllık Planda yeni kazanımlara, yeni gelişme aşamalarına ulaşacaktır. Beş Yıllık Plan devreleriyle, Kongrelerin aynı yıllara raslaması ve Kongrelerde Planların inceden inceye ele alınması göstermektedir ki, SBKP sadece politik ve ideolojik alanda değil ekonomik alanda da öncülüğünü yürütmektedir**

«Herkes yeteneğine göre, herkese ihtiyacına göre» yüksek ilkesini uygulama hedefine yönelik planlar titizlikle uygulanmaktadır. **8'inci Beş Yıllık Plan döneminde işçi ve emekçilerin ücretleri % 26 artırılarak asgari 60 rubleye yükseltildi. Kolhozcuların gelirleri ise, % 42 oranında arttı. İşçi ve emekçilerin aylık ücretleri 146 - 149 rubleyi, kolhozcuların ki de 98 rubleyi buldu. 1970 - 71 yıllarında her 1000 Sovyet işçisinin 550'sinden fazlası, köylülerin ise yarısından fazlası orta ve yüksek öğrenim görmüş durumdaydı. Bu da gösteriyor ki, köy ve kent arasındaki ve kafa emeği ve kol emeği arasındaki farklılıklar giderek azalmakta, sosyalist toplum kuruluğunda yeni kazanımlar elde edilmektedir.**

25'inci Kongre de, 24'üncü Kongre raporunda «Sovyet halkının yaşamını daha iyi, daha çekici, daha mutlu yapmaktır. Bütün yaratıcı enerjimizi vererek, özverili ve esinlendirici emek yıllarına doğru ilerliyoruz» biçiminde belirlenen amaç doğrultusunda kararlar alınacağı mutlaktır.

VİYANA GÖRÜŞMELERİ VE KIBRIS SORUNU

Amerikan emperyalizminin, Ortadoğuda gelişen Arap halklarının mücadelesini kırmak Orta - Doğu petrollerini ve Süveyş kanalını denetiminde tutmak için Kıbrıs'ı **«batmayan bir uçak gemisi»** yapma özlemleri yüzünden yıllardır Kıbrıs'ta bir savaş süregelmektedir. Kıbrıs probleminin baş sorumlusu olan Amerikan emperyalizmi ve NATO dünyanın her yerinde olduğu gibi Kıbrıs'ta da halklar arasına kin ve nefret tohumları saçmış, ikilik yaratmıştır. Bütün bunların yanında İngiliz emperyalizminin **«böl ve yönet»** politikasını da gözden uzak tutmamak gerekir.

15 Temmuz faşist Sampson darbesi ve onu takip eden 20 Temmuz 1974 çıkarması Kıbrıs'ta barışı sağlayabilmiş midir? En önemlisi halkın ızdırapları dinmiş midir? Bunları anlamak için gözlerimizi Kıbrıs'ın kuzey bölgesine daha doğru bir deyimle Kıbrıs Türk Federe Devleti'ne çevirelim. İşsizlik, pahalılık, düşük ücret, sömürü ve baskı ilk anda görülenlerden bazıları. Kıbrıs topraklarının % 40'ını ve ekonomisinin % 60'ını elinde bulunduran Kıbrıs Türk Federe Devleti'nde (K.T.F.D.) işsizlik halen en büyük sorun. Bir yanda çalışmak için bekleyen işsizler ordusu, öte yanda hammaddesi ve çalışmaya hazır makineleri ile fabrikalar. **Böylesi bir ortamda fabrikaların çalıştırılmamasının altında bunları özel sektöre devretme hesapları yatıyor.** Bir de halkı üretimden koparıp asalak bir toplum yaratma arzusu. Günden güne halkın boğazını sıkan işsizlik yanında, iş bulup çalışabilme «bahtiyarlığına» erişenlerin çoğu ise karın tokluğuna çalışıyor, sarı sendika TÜRK - SEN'e üye olmaya zorlanıyor. En temel ihtiyaç maddelerinin bulunmadığı, bulunanların ise ateş pahasına satıldığını günlük Kıbrıs gazeteleri yazıyor. **Kıbrıs'ın önceden ihraç ettiği mallar şimdi ithal ediliyor. Burjuvazinin palazlanmasını sağlamak için ithalat izni sadece bir avuç sermayedara ve tekelci ETİ Şirketine verilmektedir.** İthal edilen mallar iki - üç misli fiatına halka satılmaktadır. Yine Ticaret Bakanı'nın imzasını taşıyan sahte belgelerle Rum tarafından mal ithal edip vurgun vuran tüccarlardan bahsediyor gazeteler. Kısacası sömürü amansız bir şekilde devam etmektedir.

Elbette ki Kıbrıs Türk halkı gelişen dünyadan bihaber değildir. Bütün bu sömürü ve baskıya rağmen demokratik güçler büyük bir hızla örgütlenip, gelişiyor. Sömürü düzeni kendi zıttını doğuruyor. Yeni yeni sendikalar kuruluyor, gazeteler çıkıyor. Grevler dalga dalga yayılıyor. Kurulan **Yol-İş ve Devrimci Genel-İş sendikaları** sarı sendikaları yıkma savaşımında, Kıbrıs'ta gelişen demokratik mücadeleyi somut olarak göstermek açısından haftalık yayınlanmaya başlayan **YENİ DÜZEN** 'in «Niçin Çıkıyoruz» başlıklı yazısının son paragrafını almakta yarar var. «Yenidüzen Kıbrıs sorununun barışçı yollarla çözümünden yanadır. Yenidüzen, bağımsız, bloksuz, emperyalist üslerden arınmış, bir Kıbrıs Cumhuriyeti'ni sonuna kadar savunacaktır. Yenidüzen, anti emperyalist anti faşist, anti militarist, yurtta ve dünyada barışı savunan, ezilen, sömürülen dünya halklarından yana bir dış politika izleyecektir.»

Ekonomik mücadeleye bağlı olarak siyasal mücadele de gelişiyor. Emperyalizm ve Denktaş iktidarı da en fazla bundan korkmaktadır. Güttüğü emperyalizme bağımlı dış politikayı ve içteki sömürü, talan düzenini artık «milli birlik»« teraneleri ile gözlerden uzak tutamıyacağını anlayan Denktaş iktidarı halkın milli duygularını sömürmeyi hızlandırmıştır. Dünyada yalnız kaldığını da örtmek için «Bağımsız bir Kıbrıs Türk Devleti» fikrini ortaya attı. Fakat gerek Kıbrıs'taki demokratik güçler gerekse Birleşmiş Milletler Genel Kurulu ve dünyanın barıştan yana güçleri bu teze karşı çıktılar. Çünkü Bağımsız Kıbrıs Türk Devleti ABD emperyalizminin ve NATO'nun yıllardır özlediği ve bu yolda nice kanlar döktürdüğü, adanın taksiminden başka birşey değildir.

Dünya demokratik güçleri ve Kıbrıs halkının mücadelesi karşısında gerileyen emperyalizm yeni planlar hazırlamakta gecikmedi. Toplumlar arası görüşmeleri yokuşa sürmeye çalıştı. Bu politikasında da başarılı olmadığı söylenemez. Görüşmeler uzadıkça, sömürü ve talan düzeni devam ediyor, ABD'nin U2 casus uçakları İngiliz Ağrutur üssünü baba yadigarı topraklar gibi kullanıyorlar. Tüm bunların yanında MC iktidarının Kıbrıs politikası da ABD emperyalizminin ekmeğine bal sürmektedir.

Emperyalizm Kıbrıs sorununu NATO çerçevesinde çözümlemek istiyor. 1959 Londra - Zürih andlaşmaları gibi bir andlaşma Kıbrıs Türk ve Rum toplumuna empoze edilmeye çalışılıyor. Bugünkü felaketlerin tek nedeni bu andlaşmalarda ilgili taraflara verilen garantörlük yetkisidir.

Toplumlar arası görüşmelerin Denktaş ve Klerides arasında Viyana'da yürütüldüğü bu günlerde, Kıbrıs sorununa barışçı bir çözüm getirileceğini ümit etmek aşırı iyimserlikten öteye gitmez. BM Genel Sekreteri Kurt Waldheim'in gözetiminde olmasından dolayı bu görüşmeler nisbeten olumlu bir adımdır. Fakat Kıbrıs problemini yaratanlar ve bu problemin sürmesinde çıkarı olanlardan soruna barışçı bir çözüm getirmesi beklenemez. Halen devam eden görüşmelerin çıkmaza girdiğini yine gazetelerden öğreniyoruz.

Şimdiye kadar Türk Rum savaşı olarak gösterilmeye çalışılan Kıbrıs problemi aslında Kıbrıs halkının bir tarafta emperyalizmin karşı tarafta olduğu bir savaştır. Bu savaş görüşmelerin NATO çerçevesinden çıkarılıp, BM Güvenlik Konseyinin aydınlık salonlarında çözüme bağlanmazsa uzun bir müddet daha sürecektir

Özetlemek gerekirse soruna bir çözüm şekli ancak Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararları doğrultusunda olabilir. Toplumlar arası görüşmeler genişletilmeli, görüşmelere Güvenlik Konseyi daimî üyeleri, ilgili taraflar ve tarafsız ülkeler katılmalıdır. **Ada tüm yabancı asker-**

(Devamı 11. sayfada)

★ GENÇLİK ve SANAT ★

SABAHATTİN ALİ'Yİ ANIYORUZ

Sabahattin Ali 12 Şubat 1906 da Bulgaristan'ın Gümülcine kazasına bağlı Eğridere köyünde doğmuş, ilk öğrenimine İstanbul'da başlamış, 1926 yılında babasını kaybetmesiyle öğrenimini sürdürememiş ve öğretmenliği seçmiştir. Bir süre Yüksek Öğretmen Okuluna devam etmiş, daha sonra Milli Eğitim Bakanlığı hesabına okumak için 1928 de Almanya'ya gitmiştir. 1930 da bir olay nedeniyle Türkiye'ye çağırılmış, bir şikayet üzerine tutuklanarak Aydın'a gönderilmiştir. Daha sonra delil yetersizliğinden beraat etmiştir. 26 Aralık 1923 de yine hapishane hayatı başlamış. 29 Ekim 1933 de Cumhuriyetin 10. yılında af kanunu ile dışarıya çıkmıştır. 1948 yılının ilk aylarında gerici çevrelerin düzenledikleri oyunla Bulgar sınırında öldürülmüştür.

Sabahattin Ali'yi yazdığı yıllarda geniş bir kitle tanıyordu. İçli şiirleri ve gerçekçi hikayeleri vardı. NAZIM HİKMET, S. Ali'nin hikayeleri üzerine şunları söylemiştir: «Ben ce S. Ali'nin en kuvvetli tarafı kendine benzerliği, temiz bir edebiyat kültürüne dayanarak en yaratıcı anlamında realist oluşudur. Sabahattin köylüyü, kasabalıyı iyi tanıyor, duyuyor, yaşatıyor. Dili pürüssüz ve anlatımı duyguludur.»

Sabahattin Ali bir çok eser meydana getirmiştir: Değirmen, Kağnı, Ses, Yeni Dünya, Sırça Köşk, Kuyucaklı Yusuf, İçimizdeki Şeytan, Kürk Mantolu Madonna, Dağlar ve Rüzgar gibi eserleri günümüzde değerlerini korumaktadır.

Sabahattin Ali inandığı için çalıştı, dünyanın gidişini ve ne yönde geliştiğini görerek, onu hızlandırmaya çalışarak yaşadı. Yaşadığını duyarak, anlıyarak, görerek. Saygıyla, selam sana Sabahattin Ali.

/kitap

"LENİN RESİMLİ KISA BİYOGRAFİ"

(Konuk Yayınları, Şubat 1976 - Çev: Fehmi Tunçalp, 143 sayfa, 15.— TL)

«İnsanlık LENİN'i, dünya emekçilerinin önderi ve öğretmeni, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin kurucusu, büyük bir düşünür ve proleterya devrimcisi, gösterişsiz ve sıcak kalpli bir insan olarak tanır» cümlesini ön söz alan bu kitapta; Lenin'in çocukluğu ve gençliği, devrimci faaliyetlerine başlangıcı, Ekim devriminden önceki faaliyetleri, devrim dönemindeki çalışmaları ve devrimden sonraki büyük çabaları, görevleri ve ölümüne dek bütün yönleriyle hayatı ve onun kişiliğini oluşturan tarihsel ve sosyal politik yönü özlü ve sade bir anlatımla dile getiriliyor.

Partinin kurucusu ve önderi, Büyük Oktobr Sosyalist Devriminin önderi Sovyet Devletinin ve Sosyalist toplumun kurucusu olarak LENİN'in, ülkenin savunmasında ve Uluslararası sosyalist hareketteki öncülüğünü, sosyalizmin kurulması ile ilgili planını anlatan bu yapıt ülkemizde şimdiye dek yayınlanmamış birbirinden ayrı 74 resimle daha da zenginleşiyor. Uluslararası işçi hareketinin önderi ve öğretmeni, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin örgütleyicisi ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğinin kurucusu Büyük Lenin'i bu resimlerle çok daha iyi tanıyor ve proleterya devrimcisi kişiliğini tüm yönleriyle daha iyi anlıyoruz

«Lenin (Resimli Kısa Biyografi)»nin 73. sayfasından itibaren Lenin'in çocukluk yılları, devrime kadar olan çalışmaları sırasında çalışma arkadaşlarıyla ilişkileri, yığınlar içinde çalışmaları, kitlelerle olan bağları devrimden sonraki sosyalist toplumun kurulması için çalışmalarından ölümüne dek geçen süre içindeki faaliyetleri bu yapıtta yer alan 74 ayrı açıklamalı resimlerle daha büyük bir boyuta ulaşıp ve daha çok derin bir anlam kazanıyor. Bu kitap tarihi bir değer olma ve belgeselliği bakımından büyük bir yapıttır.

nazım hikmet köşesi

SIRADAKİ

Başladı işe
Bitirdi işi...
Başlarken avaz avaz bağırmadı
Bitirdi ve
—Gelin seyredin, diye
dört yanı çağırmadı...
O milyonların milyonda biridir,
O bir sıra neferidir.
Damarlarındaki bilmem hangi soyun kanı değil,
O bir yarış hayvanı değil,
Yüzü herkesin yüzüne benzer.
Su içer ağzıyla
ayaklarıyla gezer.
Onun için; başlıyan, biten, başlıyan iş var
sorgu soruş yok
gidiş var
Dönüş yok...
O milyonların milyonda biridir
O bir sıra neferidir.

spor

INNSBRUCK OLİMPİYATLARI VE GENÇLİK

Innsbruck Kış Olimpiyat Oyunlarını geride bıraktık. Bu oyunlar dünyanın gözlerini gençliğe ve spora çevirdi.

Modern Olimpiyatlar dünyanın dört bir yanından, en başarılı sprocu gençlerin biraraya geldiği bir şenlik olagelmektedir. Buna karşılık kapitalist ve emperyalist güçler Olimpiyat Oyunlarını bir ticaret metaı, bir propaganda aracı haline sokmaya çalışmışlardır. 1936 Berlin Olimpiyatlarını faşist Almanyanın reklamı haline getirmeye çalışan, SS'lere stadyumda gösteri yaptıran Hitler'e en güzel cevabı 4 altın madalyalı zenci Jessi Owens vermişti. Owens'ın, uzun atlama da Hitler'in büyük ümidi, «ari ırkın temsilcisi (!)» Alman'ı geçmesi üzerine Hitler şapkasını yere vurarak stadı terketmişti. Özellikle 60'lardan sonra bilim, Olimpiyatlara damgasını vurdu.. Madalyalar, sporu sağlık ve eğitim programının bir parçası olarak alan, yüksek okul, enstitü ve akademilerde spor bilimini geliştiren ülkelerce paylaşılmaya başlandı. Kapitalist ülkelerin tüm çabalarına karşın sporda da düşüşleri başlamıştı. Birkaç şampiyon yetiştirmeyi amaç edinen ülkelere karşı, sosyalist ülkeler beden eğitimi ve sporu kitlelere yaydılar. Yetişen sağlıklı kuşaklar tüm alanlarda olduğu gibi sporda da dünya çapındaki üstünlüklerini kanıtladılar.

Bu üstünlük 12. Kış Olimpiyatlarında da sürdü. Müsabakalar sonunda Sovyetler Birliği 13 altın, 6 gümüş, 8 bronzla birinci olurken Demokratik Alman Cumhuriyeti 7 altın, 5 gümüş, 7 bronzla ikinciliği alıyordu. Beyaz Olimpiyatların en çok madalya alan sporcusu 2'si altın 4 madalyalı Tatiana Averina idi. Çiftler Artistik Buz Pateninde, Olimpiyatların yıldızları Rodnina - Zaitsev tam notun 6.0 olduğu bu dalda ilk kez bu notu alarak isimlerini buz üzerine altın harflerle yazdırıyorlardı. Altın madalyalı sporculardan Galina Kulakova ise madalyasını SBKP 25. kongresine ithaf ettiğini belirtiyordu.

Olimpiyatlara katılan sporcularımız ise Pierre de Couberti'nin ünlü «Oyunlarda kazanmak önemli değil katılmak önemli»dir sözüne harfiyen uyarak katılmak için yarıştılar. Sporumuzun «hal-i pür melalini» gösterdiler. 22 kişinin ekmek parası uğruna koşturup 40 bin (kimilerinin arzusuna göre 150 bin) kişinin seyretiği oyunların spor zannedildiği ülkemizde daha başka bir sonuç beklenemezdi elbette. Federasyonlar, dış seyahatler için birer turizm şirketine dönüşmüşken, «teftiş fırçası» örneği açılan Akademi(!) lerde gençler zeytin ekmeğe talim ederlerken, Anayasanın «Devlet, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlar» diyen 10'uncu maddesinin uygulanmasını ilerici yurtsever gençlik olarak istiyoruz İnşaatı onyıllarca süren, eğer biterse maçtan maça açılan şefkatlı numunelik salonlar yerine, yeterli araç ve gereçlere sahip antreman salonlarının gençliğin hizmetine açılmasını istiyoruz. Değil spor yapacak, ayakta zor durabilecek arkadaşlarımızın varolduğu günümüzde gençlere karşılıksız burs, beslenme yardımı sağlanmasını ve insanca yaşama olanağı verecek, sağlık şartlarına uygun yurtlar istiyoruz Nüfusumuzun yarısını oluşturan gençliğin «yarı felç» halden çıkmasını istiyoruz. Gençlik, dünyanın diğer ülkelerindeki yaşıtları gibi, bu güne dek gaspedilen gençliklerini yaşamak istemektedir. Taleplerimiz somuttur: **İNSANCA BARINMA, YETERLİ BESLENME VE SPOR YAPMA OLANAKLARI İSTİYORUZ!**

NATO ve Türkiye'de askeri harcamalar

«Baştarafı orta sayfada»
etmek güçtür. Yalnız mutlak olarak değil, oran olarak da bu çarpıklığı görmek mümkündür: ABD'nin asker sayısının ülke nüfusuna oranı % 1,6, Fransa'nın % 1, Federal Almanya ve İngiltere'nin binde 8 iken, aynı oran Türkiye'de % 1,7'dir. (H. Ülman, Türk Ulusal Savunması Üzerine Düşünceler, BF Dergisi c. XXI/4)

Hangi açıdan ele alınırsa alınsın, asker sayısının yüksek oranda tutuluşu, Türkiye'nin kalkınması ile bağdaşmamaktadır. «Bu miktar, bizim izlemekte olduğumuz dış politika ile, ekonomik gücümüzle, kalkınma zorunluluğumuz ve çabalarımızla tamamen çelişme halindedir. (O. Erkanlı, Yarım Milyonluk Ordu Mevcudu Azaltılmalıdır, Milliyet 15.1.1968).»

TÜRKİYE GENÇLİĞİ VE MİLİTARİZM

Türkiye'de hızla güçlenen ve gelişen militarizm gençliği her alanda doğrudan veya dolayısıyla etkilemektedir.

Her şeyden önce, Milli Eğitim Bakanlığı bütçesinin iki katı olan Milli Savunma Bakanlığı bütçesi, eğitim olanaklarımızı büyük ölçüde zayıflatmaktadır. Türkiye'de eğer yüzbinlerce lise mezunu üniversiteye giremiyorsa, 12 yaşındaki çocukların yarısı okula gidemiyorsa, okul araç ve gereçleri yoksa, eğitim paralı ise, militarizm bu durumun ortaya çıkmasında büyük etkendir demeye hakkımız vardır. Kitle sporu yapamıyorsak, sağlık sorunlarımız çözümlenmemişse, kişiliğimizi her alanda geliştirebilme olanaklarımız yoksa militarizm sorumludur demeye hakkımız vardır. Gerek bölgemizdeki ülkelerin gençliği ile, gerekse dünya gençliği ile dayanışmaya gidemiyorsak, ırkçı - şoven, gerici milliyetçi havayı yaratan militarizmi görmemezlikten gelemeyiz.

Türkiye'deki ilerici, yurtsever, demokrat, devrimci gençliğe düşen en büyük görevlerden birisi de militarizme karşı çıkmaktır. Anti - emperyalist, anti - faşist olmanın bir koşuluda militarizme karşı olmaktır. Ayrıca unutmamak gerekir ki, ilerici gençliğin eylem birliği ancak böylesine somut durumlarda sağlanabilir. Militarizme karşı çıkmak, anti - emperyalist, anti - faşist gençliğin eylem birliği için ortak bir hedef durumundadır.

Militarizm sorununu yalnız ilerici gençliğin birliği açısından değil, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği açısından da düşünmek gerekir. Ulusal demokratik güçlerin eylem birliği, anti - emperyalist bir platformun dışında düşünülemiyeceğine göre, emperyalist tekellerin, NATO baş patronlarının körüklediği militarizme karşı çıkmak, tüm demokratik güç ve kuruluşların görevidir. **Emperyalizme yalnız belirli konularda değil, her yönüyle karşı çıkmadan tam anlamıyla halktan yana demokratik güç olma niteliği kazanılamıyacağına göre, militarizme karşı çıkma tavrını, halktan yana demokratik güç olma iddiasında bulunan hiç bir kuruluş, hiç bir kişi kulakardı edemez. Çünkü bu sorun, emekçi halkımızın çıkarları ile ilgilidir.**

Viyana

(Baştarafı 9. sayfada)
lerden arınmalı, silahsızlandırılmalıdır. Kıbrıs'ın bağımsızlığı, eğemenliği, toprak bütünlüğünün BM Güvenlik Konseyi tarafından garanti edilmesi gerekmektedir.

Kıbrıs sorunu ancak bunların uygulanması ile çözümlenebilir ve Kıbrıs bölge halkları için bir barış ve dostluk merkezi olabilir.

EYLEM BİRLİĞİ ZORUNLUDUR

«Baştarafı 1. sayfada»
gençlik, maocu, troçkist, goşist tüm önerileri reddederek, işçi sınıfının yolundan yürüyeceğini göstermiştir. İkincisi; işçi sınıfı hareketine, emekçi halkın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesine gittikçe daha çok bağlanan ve önemli bir demokratik güç olan öğrenci gençliği diğer demokratik güçlerden koparmak, onu terörize etmek, sindirmektir.

İşte bu amaçla gerici faşist güçler; bir yandan faşist baskı ve terörü okullarda yoğunlaştırırken, diğer yandan «anarşi var» çığlıkları ile okulları «anarşi yuvası» olarak göstermeye çalışmışlardır.

Okulların «anarşi yuvası» olmadığı gerçeği, okulların kapatılmasından sonra daha somut bir biçimde anlaşılmıştır. Okulların kapatılması ile faşist baskı ve terör durmamış, aksine tüm yurt düzeyine yayılmaya çalışılmıştır. Bu da göstermektedirki okullar «anarşi yuvası» değildir.

Okulları «anarşi yuvası» olarak göstermeye çalışan gerici MC iktidarının amacı okulları kapattırmaktı. Bunu başardı da. Bunun sonucu olarak demokratik öğrenci hareketinde düşüş kaydedildi. Bu da göstermektedirki, okulların kapatılması öğrencilerin yararına değil, gerici faşist güçlerin yararına olmuştur. Yani, okulların kapatılması, öğrenci gençliği faşist baskı ve terörden korumamıştır. Okulların kapatılması, faşist baskı ve teröre son verecek bir çözüm olarak kabul edilemez. Faşist baskı ve terörün son bulması, onu yaratan faşist yuvaların dağıtılması ile mümkündür.

Kapatılan yüksek okulların 1 Mart'ta öğrenime açılacağı açıklandı. Önümüzdeki dönemde, okullardaki faşist baskı ve terörün yoğunlaşacağını söylemek, tahminleri zorlamak demek değildir. Çünkü, faşist çeteleri destekleyenler, yerlerini hâlâ korumaktadırlar. Bu açıdan, tüm demokratik güçleri, kuruluşları, ilerici gençlik ve öğrenci örgütlerini uyarıyoruz; okullardaki faşist baskı ve teröre, kanlı katliama karşı elele, omuz omuza karşı duralım. Böylesine somut durumlarda eylem birliğine girmemek, ön yargılarla hareket etmek tarihsel bir sorumluluktur. Bu sorumluluğun altından kimse kalkamaz!..

Faşist katliam sürüyor

«Baştarafı 3. sayfada»
mak amacını gütmektedir. Fakat faşistler şunu bileki; ODTÜ öğrencileri bu saldırıları tek bir vücut halinde göğüsleyecek kadar güçlüdür.

Ayrıca 30 Ocak'ta «Evlat Acısına Son» mitingiyle ilgili izinli bildirileri Ankara Aydınlıkevler semtinde dağıtırken, faşist komandoların saldırısı sonucu yaralanan Ankara DMMA. Öğrencisi Mustafa Sargın da ölmüş ve 14 Şubat günü Eskişehir'in Sivrihisar ilçesinde yapılan törenle toprağa verilmiştir.

Bütün yurtta, işçiler, öğrenciler, memurlar, aydınlar üzerinde terör havası estiren faşist saldırganlığı gemlemenin yolu, bütün ulusal demokratik güçlerin gün geçirmeksizin eylem birliği yapmaları zorunlu bir hal almaktadır.

Faşist komandolar

«Baştarafı 3. sayfada»
ların, en gerici, en şoven kesimlerin, emekçi halk üzerindeki baskısıdır Türkiye gibi emperyalizme bağlı geri bıraktırılmış ülkelerde, faşist baskı ve terörün arkasında çok uluslu dev tekeller, Nato ve Cento gibi saldırganlık paktları vardır.

Ülkü - Bir'in kongresinin büyük sanayi ticaret odalarının binalarında yapılması da faşizmin arkasındaki güçlerin kimler olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Nişantaşı

«Baştarafı 1. sayfada»
görememe, fakültede olan derslerin bir kısmının okulda okutulmaması, yemek sorunu gibi nice olanaksızlıklar yüzünden boykota başlandı.

Faşizme taban yaratmak için provakasyonlarla anarşiyi körükleyen MC iktidarının, Nişantaşı dişhekimliğinin sorunlarına çözüm getirecek olan A. A. Koor. Kurulunun toplanmasının engellenmesini şiddetle protesto ediyoruz. Akademiler Arası Koordinasyon Kurulunun hemen toplanarak, Nişantaşı Dişhekimliği yüksek okulunun İstanbul İktisadi Ticari İlimler Akademisinden alınarak, Marmara üniversitesi gibi, hayali bir üniversiteye değil, İstanbul Üniversitesi bünyesine alınmasını sağlayan kararın bir an önce çıkmasını istiyoruz.

TÜRK TABİBLER BİRLİĞİ, TÜTED İSTANBUL ŞUBESİ, TÖB - DER. İSTANBUL ŞUBESİ, TÜM - DER. İSTANBUL ŞUBESİ, İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ, TÜRK DİŞTABİBLERİ CEMİYETİ, İLERİCİ İKTİSATÇILAR KÜLTÜR DERNEĞİ, İLERİCİ MÜHENDİSLER VE MİMARLAR DERNEĞİ, GENÇ FENLİLER DERNEĞİ, İSTANBUL KIBRISLILAR ÖĞRENİM VE KÜLTÜR DERNEĞİ, HATAYLILAR KÜLTÜR DERNEĞİ, KADIKÖY KÜLTÜR VE TİYATRO DERNEĞİ, GSB DERNEĞİ, PAHALILIKLA VE İŞSİZLİKLE MÜCADELE DERNEĞİ, GAZİANTEP KÜLTÜR DERNEĞİ, DEV - LİS DERNEĞİ, AĞRI KÜLTÜR DERNEĞİ, GİRESUN YARDIMLASMA DERNEĞİ, RİZE KÜLTÜR DERNEĞİ, KULELİ KÜLTÜR DERNEĞİ, CERRAHPASA TIBBIYELİLER DERNEĞİ. GENÇ ECZACILAR DERNEĞİ, GENÇ DİŞÇİLER DERNEĞİ.

Bozguncular elele

«Baştarafı 4. sayfada»
revlendirilmiş nöbetçi arkadaş denetler. Merkez Yönetim Kurulu, şube yönetim kuruluna başvurmadan şubenin üyelerini örgütleyip görev veremez.

b) Şubeler iç işlerinde bağımsızdır. Lokallerinde bulundurmak istedikleri afişler, gazeteler, bildiriler, duyurular konusunda karar verme ve işleme koyma yetkisine sahiptirler. Sorumluluk, üyelerine ve Merkez Yönetim Kuruluna karşı, şube yönetim kuruluna aittir.

c) Paris şubesi yönetim kurulunun, üyeleri ile olan ilişkilerini disiplinli sürdürmesi açısından, Paris Şubesi yönetim kurulunun belirlediği saatler dışında, Merkez Yönetim Kurulu üyeleri hariç, hiçbir üye, Paris Şubesi Yönetim Kurulundan izin almadan lokale giremez.

Paris Şubesi Yönetim Kurulu olarak, Merkez Yönetim Kurulu Paris üyelerinin bu baskıcı tavrını protesto eder, demokratik haklarımız geri alınıncaya dek mücadelemizi sürdüreceğimizi tüm üyelerimize duyururuz.

F.T.Ö.B Paris Şubesi
Yönetim Kurulu

Öncü

«Baştarafı 3. sayfada»
11.00'den 17.00'ye kadar kitap imzalayarak kitabeviyle dayanışma içinde olduklarını göstermişlerdir.

Biz İlerici, Yurtsever Gençler olarak, Hitler faşizmindeki gibi ilerici yayın organlarına yapılan saldırıları ve kitap düşmanlığını kınar, ilerici yayın organları ve kitabevleriyle dayanışmamızı sonuna dek sürdüreceğimizi belirtiriz.

DÜZELTME

Dost okurlar,

Her sayıda olduğu gibi geçen sayıda da tashih hataları oldu. Fakat bunların içerisinde iki tanesi büyük anlam değişikliğine yolaçtıkları için düzeltmeyi gerekli görüyoruz.

Birinci sayfada, «Halktan Yana Demokratik Bir İktidar İçin İleri» başlıklı yazının ilk paragrafının son cümlesi şöyle çıkmıştır: «Kaldı ki MC, hem politik düzeyde ve hem de tabanda sermayenin bütün kesimlerini temsil etmekteydi.» Doğrusu şöyle olacaktır: «Kaldı ki MC, hem politik düzeyde ve hem de tabanda sermayenin bütün kesimlerini temsil etmemekteydi.» **MC'nin, sermayenin bütün kesimlerini temsil etmediği bilinen bir gerçektir.**

4'üncü sayfada Özgür Düşünce ve Dayanışma Derneği Başkanı Osman Çetinkaya ile yaptığımız konuşmanın son sorusu şöyle çıkmıştır: «İlerici gençliğin eylem birliği, tüm demokratik güçlerin birliği için sağlam bir temel olabilir.» Doğrusu şöyledir: «İlerici gençliğin eylem birliği, tüm demokratik güçlerin birliği için sağlam bir temel olabilir mi?...»

Bu konuda söylemek gerekirse; ilerici gençliğin eylem birliği, tüm ulusal demokratik güçlerin birliği için sağlam **bir temel olamaz. Bu, gençliğin sosyal yapısı ve tarihsel konumu açısından olanaksızdır. Üstelik, gazeteniz, ulusal demokratik güçlerin eylem birliğinin temelinin, omurgasının, işçi sınıfının birliği olduğunu sürekli vurgulamıştır. İlerici gençliğin eylem birliği, ancak, tüm ulusal demokratik güçlerin birliğine güç katabilir.**

Yanlış anlamaları önlemek amacıyla bu iki tashih hatasını düzeltiyoruz. Bu, başka tashih hatalarının olmadığı anlamına gelmez. Daha dikkatli olmak kaydıyla, okuyucu arkadaşların hoşgörüsüne sığınıyoruz.

Dostça kalın
İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK

GENÇLERİ ÖZGÜR VE MUTLU OLAN ÜLKE : DEMOKRATİK ALMAN CUMHURİYETİ

ÖZGÜR ALMAN GENÇLİĞİ F D J

İkinci Dünya Savaşını izleyen günlerde, Berlin Belediye Meclisi Salonunda heybetli bir sessizlik vardı. Ortada, kırmızı bir kumaşla örtülmüş basit bir masa, Anti - faşist Gençlik Komitesinin üyeleri sırayla **Özgür Alman Gençliği'nin** kuruluş belgesini imzalıyorlar.

Birçoğu hala uzun mahpusluk yıllarının izlerini taşıyan Nazi döneminde yeraltı direnme savaşının örgütcüsü, Erich Honecker, Theo Wiechert, Edith Bouman, Paul Verner, Heinz Kessler imzalarıyla binlerce insanın iradesine uydular. Mektuplar ve telgraflarla binlerce insan tarafından telebedilen birleşik gençlik örgütü böylece 7 Mart 1946'da gerçekleşti. Onlar, eylem birliği için birleşmiş ve bir birlik kongresi hazırlayan iki emekçi parti adına hareket ediyorlardı. İşçi sınıfının birliği gençliğin birliğine olanak sağladı.

Alman Sosyalist Birlik Partisinin, Alman Halkına bildirisi gençliğin demokratik eğitimi ve onların örgütlerinin gelişmesinin yeni düzen için hayati önemde olduğu konusunda hiç bir şüphe bırakmadı:

«...Genç Alman insanı bizim umudumuzdur. Anavatanın geleceği onların ellerinde olacaktır.» Gerçekten de yeni Almanyanın kuruluşunda gençler önemli bir yer tuttular.

İkinci Dünya Savaşından DAC harabeye dönmüş bir halde çıktı. Fakat işçilerin, köylülerin, emekçilerin yönetimi altında süratle gelişti. Bugün dünyanın önde gelen sanayi ülkelerinden biri haline geldi. 1960'dan 1971'e kadar endüstrinin hacmı hemen hemen iki katına çıktı, 1971 - 75 yılları arasında ise endüstri genel hacmi üçte bir oranında, endüstri birimlerinin verimliliği üçte birden fazla, mili gelir ve tüketim maddeleri üretimi dörtte bir oranında arttı. **Kapitalist Federal Almanyanın gelişme hızı DAC'nin gelişme hızının yarısından azdır.** DAC de ekonomik kalkınma, tüm sosyalist ülkelerle dayanışma halinde, halkın kontrolu altında ve genel bir plan çerçevesinde gerçekleşmiştir.

Demokratik Alman Cumhuriyeti genç bir ülke: 17 milyonluk ülkede 6 - 14 yaş arası nüfus 2.237.747 de 0 - 6 yaş arası nüfus 1445.272, kişidir. 14 - 25 yaşları arasında ise 2,6 milyon genç yaşar. Bu gençlerin toplam nüfusa oranı % 15,6'dır. Her yıl bu sayıya 260.000 genç katılır.

ÖAG'nin 1,9 milyon üyesi vardır. DAC'li gençler 18 yaşında seçme ve yerel yönetime seçilme hakkını kazanırlar, 21 yaşında ise Ulusal Meclise seçilebilirler. 18 - 30 yaş arasındaki 41 000 genç Alman, yerel Meclislerde ve Parlamentoda temsilci olarak bulunmaktadırlar. 500 üyeli Ulusal Meclisin 61 üyesi 21 - 30 yaş arasındadır.

Ulusal ekonomi gençlerin omuzlarında yükselmektedir. Ekonomiye katkıda bulunan her 7 kişiden 1'i gençtir. Ekonomide çalışan gençlerin sayısı 1.080.000'dir. Genç sosyalistlerin 1972'de 63.976 çalışma gurubuna 1.398,018 genç katılıyordu. Ulusal ekonomide çalışan yüksek okul ve enstitü mezunlarının yarısı ve tüm yöneticilerin beşte biri 35 yaşının altındadır. Devlet bütçesindeki eğitim harcamaları 1970'deki 3,7 milyon marktan, 1973'de 5 milyar marka yükselmiştir.

Devlet yayınevleri genç okuyucular için sadece 1971'de 450 yeni kitabı 11 milyon adet basmışlardır. Gençlerin günlük gazetesi Junge Welt (Gençlik Dünyası) hergün 750.000 adet basılmaktadır. Ayrıca dokuz gençlik gazetesi, dergi ve süreli yayın vardır. Alman gençliği sanat alanında da önde gelen konuma sahiptir. 1972 yılında DAC'deki 10 tiyatroda 6576 gösteriyi 2,6 milyon genç izlemiştir. **Yine aynı yıl % 67'si 14 - 25 yaş arasında olan 82 milyon kişi sinema gösterilerini izlemiştir.**

Özgür Alman Gençliği, spor alanında dünyada seçkin bir yer tutmaktadır. DAC'de spor yaşamı **«Genç Spartakistler»** tarafından yürütülür. **1972 yılında spor yarışmalarına 3,7 milyon genç katılmıştır.** 18 yaşından küçük 991.000 genç jimnastik federasyonuna üyedir. Alman gençleri dünya çapındaki spor olaylarında, dünya ve olimpiyat şampiyonalarında şeref kürsülerine çıkmaktadırlar. Gençlerin, boş zamanlarını değerlendirmesi ve dinlenme için de özen gösterilmektedir. **1972 yazı boyunca 1,7 milyon öğrenci dinlenme kamplarında tatillerini geçirmişlerdir.** Sendikalar bu yıl içinde tatil programları için 250 milyon mark harcamışlardır. 245 gençlik hostelinde 1.039.000 genç turiste barınma olanağı sağlanmış, 83.000 genç turizm örgütleri aracılığıyla seyahat etmişlerdir.

ÖAG, yukarıdaki bilgilerden anlaşılabileceği gibi sosyalist kuruculukta büyük sorumluluk taşımaktadır. DAC gençleri ilk günden başlayarak devletlerinin kurulup gelişmesine etkin biçimde katıldılar. Bugünün DAC'ni kendi elleriyle kurdular. DAC'nin gençleri kendi deneylerinden biliyorlar ki talepleri ve arzularının gerçekleşmesi kendi ellerindedir. Biliyorlar ki **tüketilecek herşey önce üretilmelidir.**

Gençler, devletin kurulmasıyla birlikte bağlı bulundukları Özgür Alman Gençliği içinde gönüllü çalışma birlikleri kurdular. Faşizmin ve onların tutuşturdukları savaşın açtığı yaraları onardılar Yollar açtılar, kanalları tamir ettiler, bombalarla yıkılmış fabrikaları, yüksek fırınları yeniden çalışabilir hale getirdiler. Savaş yangınının külleri içinden yepyeni pırıl pırıl bir Almanya yarattılar. Bugün DAC gençleri insanın insanı sömürmesine izin vermeyen bir toplumda yaşadıkları için mutludurlar. DAC gençleri emperyalizmin savaşlarına alet olmak tehlikesinde olmadıkları için mutludurlar. DAC gençleri, toplumun ilerleyişinde en aktif şekilde rol oynamak imkanına sahip oldukları için, kendi yaratıcılıklarını, yaratıcı güçlerini yepyeni bir toplumu yaratıp geliştirmeye kullanma olanağına sahip oldukları için mutludurlar.

Bugün DAC gençlerinin yarısından çoğunun üyesi olduğu ÖAG, devlet yönetiminde önemli yer tutar. Fabrikaların yönetim kurullarından, okulların yönetiminden, devletin en yüksek organı olan Ulusal Meclise kadar tüm yönetici kadrolarda ÖAG temsilcilikleri yer alır. Bunlar özellikle gençlik sorunlarında geniş yetkilere sahiptirler.

DAC gençliği örnek bir eğitim sistemi içinde yarınına hazırlanma olanağına sahiptir. Her DAC yurttaşı 6 - 7 yaşından başlayarak 10 yıllık «çok yönlü teknik yüksek okul» da okurlar. Bu okulda daha birinci sınıftan başlayarak genel kültür ve teorik bilgilerin yanısıra el sanatları

ve tarım dersleri verilir. **Çocuklar küçükten, emeğe saygı duymayı öğrenirler.** Altıncı sınıftan sonra sanat dersleri, tüm öğrencilere fabrikalarda üretim içinde çalışarak verilir. Okullarda önce genel bilgilerle başlayan dersler üst sınıflarda uzmanlık dallarına ayrılır. **Çok yönlü teknik okulu bitiren gençlerin % 90'ı öğrenimlerine devam ederler.** Bunlar ya bir sanat kolunda çırak olurlar ve belirli bir süre sonunda kalifiye işçi çıkarlar, ya yüksek meslek okuluna devam ederek usta işçi olurlar, ya da lise ve üniversiteye devam ederler. **Her 10 bin DAC yurttaşından 90'ı üniversite öğrencisidir. Bu sayı Federal Almanya gibi gelişmiş kapitalist ülkelerinkinden üç kat fazladır.**

Alman Sosyalist Birlik Partisi Birinci Sekreteri Erich Honocker «Genç işçilerle, koperatif çiftçileriyle, öğrencilerle, devletimizin genç insanların yaşamında yeni olan herşeyle ilişki kurması ve ihtiyaçlarını karşılaması konusunda aynı düşüncedeyiz» derken ÖAG'ne verilen önemi vurgulamaktadır.

Böylece tüm gençler endişesiz, yarınlarından emin çalışmakta, öğrenmekte, mutlu olmaktadırlar.

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ★ Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ★ Sahibi : Serter Ersin ★ Sorumlu yönetmen : Bahattin Seven ★ Yönetim yeri : Divanyolu, Klodfarer cad. Örer İşhanı, No : 33 - 35/11, Cağaloğlu - İSTANBUL ★ Yazışma adresi: P.K. 914, Sirkeci - İSTANBUL ★ Abone : 6 aylık 25 TL, 12 aylık 50 TL ★ İstanbul Dağıtım : FUAT BÜTE / Ankara Dağıtımı : Ankara Dağıtım ★ Dizgi tertip : BAŞARAN Matbaası, Baskı : UFUK Matbaası ★ Son baskı : 28 Şubat